

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση Αρ. 963/2020)

30 Ιουνίου 2025

[ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Αιτητές

ΚΑΙ

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

2. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση

Α. Κουντουρή (κα), μαζί με Ι. Μιχαήλ (κα), για Τάσσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε., για Αιτητές

Δ. Καλλή (κα), για Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για Καθ' ων η Αίτηση

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Π.Δ.Δ.: Με επιστολή της προς την αιτήτρια, ημερομηνίας 4.8.2020, η καθ' ης η αίτηση, Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού («η Επιτροπή»), γνωστοποίησε σε αυτήν την, ληφθείσα κατά τη συνεδρία της, ημερομηνίας 20.7.2020, απόφασή της, με την

οποία η αιτήτρια κρίθηκε ένοχη για παράβαση των άρθρων 6(1)(α) και 6(1)(δ) του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου (Ν.13(Ι)/2008), ως αυτός ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο («ο Νόμος»), και της επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο συνολικού ύψους €1.129.407,50. Ως αναφέρεται στην απόφασή της, η καθ' ης η αίτηση επέβαλε στην αιτήτρια (i) διοικητικό πρόστιμο ανερχόμενο στο ποσό των €564.703,75 αναφορικά με τη διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου και του αντίστοιχου άρθρου 102 στοιχ' α' της ΣΛΕΕ εκ μέρους της αιτήτριας *«[.] με την εφαρμογή ληστρικής τιμολόγησης της υπηρεσίας λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης «Cytavision» για την περίοδο 2011-2012»* και (ii) διοικητικό πρόστιμο ανερχόμενο στο ποσό των €564.703,75 αναφορικά με τη διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου και του αντίστοιχου άρθρου 102 στοιχ' δ' της ΣΛΕΕ εκ μέρους της αιτήτριας *«[.] αναφορικά με τη σύζευξη προϊόντων σε σχέση με τις υπηρεσίες Cytavision, DSL Access and Net Runner ως δέσμη υπηρεσιών για την περίοδο 2011-2012»*.

Αργότερα, η εν λόγω απόφαση γνωστοποιήθηκε στην καταγγέλουσα εταιρεία Primetel, ενδιαφερόμενο μέρος (E.M.), δι' επιστολής της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 19.10.2020, ενώ στη συνέχεια, αυτή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 23.12.2020.

Κατά της πιο πάνω απόφασης, η αιτήτρια καταχώρησε την υπό εξέταση προσφυγή, στις 14.10.2020.

Το ιστορικό της υπόθεσης ανάγεται στο έτος 2012, όταν το Ε.Μ. υπέβαλε καταγγελία κατά της αιτήτριας για εκ μέρους της πιθανή παράβαση των άρθρων 3 και/ή 6 του Νόμου, η οποία παραλήφθηκε από την Επιτροπή στις 2.3.2012.

Ακολούθως, σε συνεδρία της ημερομηνίας 30.3.2012, η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα ότι οι πληροφορίες και/ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην καταγγελία ήσαν ικανοποιητικά και, συνακόλουθα, δικαιολογείτο η διερεύνηση της εν λόγω καταγγελίας. Στη βάση δε των διατάξεων του άρθρου 35 του Νόμου, η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε να δώσει οδηγίες προς την Υπηρεσία της Επιτροπής («η Υπηρεσία») να διεξαγάγει προκαταρκτική έρευνα αναφορικά με την προαναφερθείσα πιθανολογούμενη παράβαση και να υποβάλει σχετικό σημείωμα.

Μετά την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής έρευνάς της, η Υπηρεσία υπέβαλε σημείωμα ημερομηνίας 15.6.2017 στην Επιτροπή, η οποία, ενεργώντας πλέον υπό νέα σύνθεση, στη συνεδρία της ημερομηνίας 29.6.2017, ομόφωνα αποφάσισε ότι στοιχειοθετείτο εκ πρώτης όψεως (α) πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου και του άρθρου 102 στοιχ' α' της ΣΛΕΕ εκ μέρους της αιτήτριας αναφορικά με

επιθετική τιμολόγηση υπό τη μορφή ληστρικής τιμολόγησης της υπηρεσίας Cytavision κατά τα έτη 2011 και 2012, που είχε ως αποτέλεσμα τον πιθανό αποκλεισμό ενός ή περισσότερων από τους πραγματικούς ή δυνητικούς ανταγωνιστές της τόσο στην αγορά λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης όσο και στην αγορά λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο και (β) πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(δ) του Νόμου και του άρθρου 102 στοιχ' δ' της ΣΛΕΕ εκ μέρους της αιτήτριας αναφορικά με τη σύζευξη προϊόντων σε σχέση με τις υπηρεσίες Cytavision, DSL Access and Net Runner ως δέσμη υπηρεσιών. Περαιτέρω, στη συνεδρία της ημερομηνίας 10.8.2017, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε και κατήρτισε το κείμενο της Έκθεσης Αιτιάσεων και εξέτασε τα έγγραφα που θα κοινοποιούνταν με την Έκθεση Αιτιάσεων.

Αργότερα, ωστόσο, σε συνεδρία της ημερομηνίας 11.6.2018, η Επιτροπή, εξέτασε την υπόθεση υπό νέα σύνθεση, σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως οι Αποφάσεις του τελευταίου, ημερομηνίας 24.4.2018 και 21.5.2018. Τα δυο νέα μέλη της Επιτροπής δήλωσαν ότι ήσαν πλήρως ενημερωμένα σχετικά με όλες τις αποφάσεις που είχαν ήδη ληφθεί στο πλαίσιο εξέτασης της υπόθεσης και ότι έλαβαν πλήρη γνώση όλων των σχετικών με αυτές στοιχείων. Περαιτέρω, τα δύο νέα μέλη, δήλωσαν πως συμφωνούσαν και υιοθετούσαν τις εν ισχύ αποφάσεις της Επιτροπής,

συμπεριλαμβανομένων και των ομόφωνων αποφάσεων της Επιτροπής ημερ. 29.6.2017 και 10.8.2017, με τις οποίες η Επιτροπή είχε αποφασίσει να καταρτιστεί Έκθεση Αιτιάσεων σε σχέση με την εκ πρώτης όψεως απόφασή της για πιθανολογούμενη παράβαση των άρθρων 6(1)(α) και 6(1)(δ) του Νόμου εκ μέρους της αιτήτριας.

Ας σημειωθεί στο σημείο αυτό, ότι ζητήματα αλλαγής στη σύνθεση της Επιτροπής καθόλη τη διάρκεια εξέτασης της επίδικης υπόθεσης, στο βαθμό που εδώ ενδιαφέρουν, αναφέρονται κατωτέρω, στο πλαίσιο εξέτασης συγκεκριμένων λόγων ακύρωσης που προωθεί η πλευρά της αιτήτριας, ιδίως δε όσον αφορά στο διαρρέυσαν χρονικό διάστημα μέχρι και την εκδίκαση της υπόθεσης από την Επιτροπή.

Η Έκθεση Αιτιάσεων επιδόθηκε στην αιτήτρια και στο Ε.Μ. στις 25.6.2018 και η αιτήτρια, μετά και από επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, απέστειλε εν τέλει τις γραπτές της παρατηρήσεις στις 6.11.2018. Σημειώνεται ότι το Ε.Μ. είχε ήδη, από 27.8.2018, αποστείλει τις δικές του γραπτές παρατηρήσεις.

Στις 7.5.2019, έλαβε χώρα η προφορική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, στο πλαίσιο της οποίας η αιτήτρια και το Ε.Μ. ανέπτυξαν τις θέσεις τους σε σχέση με τις αιτιάσεις που είχαν διατυπωθεί εναντίον της αιτήτριας.

Ακολούθησε η συνεδρία της Επιτροπής, ημερομηνίας 18.9.2019, κατά την οποία η καθ' ης η αίτηση κατέληξε ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι στοιχειοθετούνταν οι προαναφερθείσες παραβάσεις του άρθρου 6(1)(α) και 6(1)(δ) του Νόμου. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αποφάσισε να προχωρήσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 42(2) του Νόμου, με ειδοποίηση προς την αιτήτρια, για την πρόθεσή της να της επιβάλει διοικητικό πρόστιμο, ενημερώνοντάς την και για τους λόγους που προτίθετο να πράξει τούτο και παρέχοντας σε αυτήν το δικαίωμα υποβολής γραπτών παραστάσεων επί του ύψους του προστίμου, εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία γνωστοποίησης της απόφασής της.

Η αιτήτρια ενημερώθηκε για τα πιο πάνω δι' επιστολής της Επιτροπής, ημερομηνίας 12.5.2020 και στις 12.6.2020 υπέβαλε στην Επιτροπή τις γραπτές της παραστάσεις, όπως και αργότερα, στις 23.6.2020, συμπληρωματικά έγγραφα που της ζητήθηκαν.

Τελικά, σε συνεδρία της ημερομηνίας 20.7.2020, μετά και την υποβολή των γραπτών παραστάσεων των εμπλεκόμενων μερών, η Επιτροπή έλαβε ομόφωνα την επίδικη απόφαση, κρίνοντας ότι η αιτήτρια παραβίασε τα προαναφερθέντα άρθρα 6(1)(α) και 6(1)(δ) του Νόμου και τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 102 στοιχεία α' και δ' της ΣΛΕΕ και επιβάλλοντας σε αυτήν, για κάθε μια από τις δυο διαπιστωθείσες παραβάσεις, διοικητικό πρόστιμο εκ €564.703,75.

Η αιτήτρια αντέδρασε και καταχώρησε την υπό κρίση προσφυγή.

Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι το Ε.Μ., δι' επιστολής των δικηγόρων του προς την Πρωτοκολλητή του Διοικητικού Δικαστηρίου, ημερομηνίας 2.5.2023, δήλωσε ότι δεν επιθυμούσε να συνεχίσει να εμφανίζεται πλέον στη διαδικασία της προσφυγής. Το Δικαστήριο τούτο παρέσχε τη σχετική άδεια και κατά τη δικάσιμο ημερομηνίας 23.5.2023, έδωσε οδηγίες για την περαιτέρω πορεία της υπόθεσης, χωρίς πλέον τη συμμετοχή του Ε.Μ. στη διαδικασία.

Η πλευρά της αιτήτριας προωθεί εν πρώτοις τον ισχυρισμό περί πάσχουσας σύνθεσης της Επιτροπής και συνακόλουθης παράβασης της αρχής της αμεροληψίας, του άρθρου 42(1) του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου (Ν.158(Ι)/1999), του Άρθρου 30.2 του Συντάγματος και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ. Κατά τη σχετική εισήγηση, παράνομα συμμετείχε στις συνεδρίες της Επιτροπής κατά τη διαδικασία που απέληξε στη λήψη της επίδικης απόφασης, το μέλος κ. Παναγιώτης Ουστάς, ο οποίος για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα δεν συμμετείχε στις συνεδρίες της Επιτροπής για το θέμα, καθότι στενό συγγενικό του πρόσωπο εργαζόταν στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ., ήτοι την καταγγέλλουσα στην υπόθεση.

Έτερος προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης που προωθείται, έγκειται στον ισχυρισμό περί πλάνης της Επιτροπής και/ή έλλειψης δέουσας

έρευνας και/ή έλλειψης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, σε σχέση με τον ορισμό της σχετικής αγοράς. Στον πυρήνα της σχετικής επιχειρηματολογίας, βρίσκεται ο ισχυρισμός ότι δεν ακολουθήθηκαν οι σχετικές επί του θέματος αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε συνάδει με τη σχετική Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον ορισμό της σχετικής αγοράς, ενώ, περαιτέρω, η Επιτροπή δεν αξιολόγησε και/ή δεν έλαβε υπόψη της όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και/ή δεν προέβη στις δέουσες ενέργειες, για σκοπούς ορισμού των σχετικών αγορών.

Περαιτέρω, οι συνήγοροι της αιτήτριας ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω ανεπαρκούς και/ή ελλιπούς αιτιολογίας, κατά παράβαση των άρθρων 26 και 28 του Νόμου 158(Ι)/1999, καθώς και ότι οι καθ' ων η αίτηση πεπλανημένα, αναιτιολόγητα και χωρίς τη δέουσα έρευνα, κατέληξαν στο συμπέρασμα περί κατοχής δεσπόζουσας θέσης της αιτήτριας στην αγορά (α) σταθερής λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο και (β) λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης.

Επιπρόσθετα, προβάλλεται και ο ισχυρισμός ότι υπήρξε παραβίαση των αρχών της δίκαιης δίκης και δη του Άρθρου 30.2 του Συντάγματος και του άρθρου 6(1) ΕΣΔΑ, λόγω του ότι η υπόθεση της αιτήτριας δεν

εξετάστηκε εντός εύλογου χρόνου, σύμφωνα με τα όσα το άρθρο 10 του Νόμου 158(Ι)/1999 επιτάσσει.

Τέλος, ως αυτοτελής λόγος ακύρωσης εγείρεται και ο ισχυρισμός περί παραβίασης των αρχών της αναλογικότητας και χρηστής διοίκησης κατά την επιβολή του διοικητικού προστίμου από την Επιτροπή, η οποία επέβαλε το επίδικο πρόστιμο και το ύψος αυτού με αναιτιολόγητη απόφαση και χωρίς δέουσα έρευνα, παραλείποντας να λάβει υπόψη και να σταθμίσει όλα τα άμεσα αναμεμιγμένα στην υπόθεση συμφέροντα.

Εκ διαμέτρου αντίθετες υπήρξαν οι θέσεις των καθ' ων η αίτηση, οι οποίοι, αντικρούοντας όλους τους προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης, αντιτείνουν δια της γραπτής αγόρευσης της συνηγόρου τους, ότι η προσβαλλόμενη πράξη λήφθηκε ορθά και νόμιμα, κατόπιν δέουσας έρευνας και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Ενωσιακού δικαίου, του Συντάγματος, της οικείας νομοθεσίας και τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, οι οποίες ουδόλως έχουν παραβιαστεί, είναι δε αυτή επαρκώς και/ή δεόντως αιτιολογημένη και ουδεμία πλάνη επιλογώρησε κατά τη λήψη της. Η κα Καλλή υπεραμύνεται της αμεροληψίας, αλλά και της νομιμότητας και εγκυρότητας της σύνθεσης της Επιτροπής καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας μέχρι και τη λήψη της επίδικης απόφασης, ενώ, ως υποβάλλει, δεδομένων των συνθηκών και περιστατικών της υπόθεσης, δεν μπορεί επ' ουδενί να λεχθεί ότι παρήλθε ο εύλογος χρόνος εξέτασης και λήψης απόφασης. Καταλήγει η

συνήγορος της Δημοκρατίας, υποβάλλοντας την εισήγηση ότι δεν στοιχειοθετείται λόγος ακύρωσης, δε χωρεί επέμβαση του Δικαστηρίου και, συνακόλουθα, η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

Σημειώνεται ότι, εκκρεμούσης της προσφυγής, η πλευρά της αιτήτριας, ορθώς, απέσυρε τους λόγους ακύρωσης (α) περί ουσιωδώς πεπλανημένης και παράνομης χρήσης από την Επιτροπή του υπάρχοντος υλικού του φακέλου, κατόπιν απόφασης για ανάκληση της διαδικασίας, (β) περί παραβίασης του άρθρου 41 του Νόμου, καθότι η Επιτροπή στερείτο εξουσίας να εξετάσει την επίδικη καταγγελία και να επιβάλει το επίδικο διοικητικό πρόστιμο, αλλά και (γ) τον, δια συμπληρωματικής γραπτής αγόρευσης εγειρόμενο, ισχυρισμό περί παράνομης συγκρότησης της Επιτροπής, λόγω παράνομου διορισμού της Προέδρου της και/ή του διορισμού της Προέδρου για περισσότερο από δυο θητείες, κατά παράβαση των εδαφίων (4) και (5) του άρθρου 9 του Νόμου. Οι συγκεκριμένοι λόγοι ακύρωσης, τους οποίους επίσης αντέκρουσε η πλευρά των καθ' ων η αίτηση, απορρίφθηκαν ως αποσυρθέντες και, συνακόλουθα, δεν θα τύχουν εξέτασης.

Έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή την προσβαλλόμενη απόφαση υπό το πρίσμα όλων των στοιχείων και ισχυρισμών που εξακολουθούν να προωθούνται και τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με ενάργεια, και τα οποία αποτέλεσαν το υπόβαθρο για προώθηση των εκατέρωθεν θέσεων, είτε υπέρ είτε κατά της νομιμότητας της επίδικης απόφασης.

Προσπάθησα δε να περιορίσω στο μέτρο του δυνατού την έκταση της παρούσας, έχοντας όμως ταυτόχρονα κατά νου την ανάγκη για επαρκή εξέταση όλων των ζητημάτων που εγείρονται.

Ο πρώτος προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης που προωθείται, έγκειται στον ισχυρισμό περί πάσχουσας σύνθεσης της Επιτροπής και συνακόλουθης παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας, του άρθρου 42(1) του Νόμου 158(Ι)/1999, του Άρθρου 30.2 του Συντάγματος και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ. Όπως προβάλλουν οι συνήγοροι της αιτήτριας, παράνομα συμμετείχε στις συνεδρίες της Επιτροπής κατά τη διαδικασία που απέληξε στη λήψη της επίδικης απόφασης, το μέλος κ. Παναγιώτης Ουστάς, ο οποίος για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα δεν συμμετείχε στις συνεδρίες της Επιτροπής για το θέμα, καθότι ο υιός του εργαζόταν στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ., ήτοι την καταγγέλλουσα στην υπόθεση. Το παράπονο της αιτήτριας έγκειται στο γεγονός ότι ο κ. Ουστάς, για την περίοδο από 17.9.2018 μέχρι και 22.1.2019, διάστημα που ο υιός του εργαζόταν στο εν λόγω δικηγορικό γραφείο, παράνομα και/ή απαραδέκτως συμμετείχε στις συνεδρίες για το εν λόγω θέμα, λαμβάνοντας γνώση όλων των σχετικών εγγράφων και χωρίς να αναφέρει οτιδήποτε. Κατά την αιτήτρια, οι ενέργειες του εν λόγω προσώπου ως μέλους της Επιτροπής κατά την πιο πάνω περίοδο και/ή η ιδιάζουσα σχέση του με την καταγγέλλουσα εταιρεία (Ε.Μ.), εγείρουν θέμα έλλειψης αμεροληψίας: είναι δε ακριβώς λόγω

τούτου, που ο κ. Ουστάς είχε εξαιρεθεί από τη σύνθεση της Επιτροπής, «[.] αλλά μόνο εκ των υστέρων ενώ μετά την ολιγόχρονη παραίτησή του, επανήλθε στα καθήκοντά του και συνέχισε να λαμβάνει αποφάσεις μέχρι και την έκδοση της τελικής προσβαλλόμενης απόφασης», η οποία με αυτό τον τρόπο μολύνθηκε και υπόκειται σε ακύρωση. Επιπρόσθετα δε, σύμφωνα πάντα με την αιτήτρια, δεν προκύπτει να απασχόλησε την Επιτροπή το γεγονός ότι η αιτήτρια, κατά την ενώπιον της Επιτροπής ακροαματική διαδικασία, στις 7.5.2019, είχε εκφράσει τους ενδοιασμούς της σε σχέση με την, λόγω της συμμετοχής του κ. Ουστά, νομιμότητα της ακολουθηθείσας διαδικασίας.

Αποτελεί παραδεκτό γεγονός ότι το συγκεκριμένο μέλος της Επιτροπής, προέβη σε δήλωση κωλύματος συμμετοχής του στην περαιτέρω διαδικασία κατά τη συνεδρία της Επιτροπής, ημερομηνίας 22.1.2019. Όπως προκύπτει από το σχετικό πρακτικό (παράρτημα 68 στο δικόγραφο της ένστασης), κατά τη συγκεκριμένη συνεδρία, ο κ. Ουστάς δήλωσε ότι στενό συγγενικό του πρόσωπο, και συγκεκριμένα ο υιός του, εργοδοτείτο στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ. στη διαδικασία και, συνακόλουθα, εξαιρέθηκε. Αποτελεί επίσης παραδεκτό γεγονός, προκύπτει άλλωστε από το σύνολο των ενώπιον μου τεθέντων, ότι το εν λόγω συγγενικό πρόσωπο του κ. Ουστά εργοδοτήθηκε στο συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο από 17.9.2018 μέχρι και τις 13.2.2019, καθώς και ότι, κατά το χρόνο λήψης της

επίδικης απόφασης, στις 20.7.2020, αυτό το πρόσωπο δεν εργοδοτείτο πλέον στο εν λόγω γραφείο. Τέλος, δεν αμφισβητείται ότι ο κ. Ουστάς, σύμφωνα και με το πρακτικό συνεδρίας της Επιτροπής, ημερομηνίας 25.2.2019, επανήλθε ως μέλος της Επιτροπής από 25.2.2019, εφόσον, όπως ενημέρωσε και την Επιτροπή, ο υιός του, στις 13.2.2019, είχε αποχωρήσει από το συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ..

Με αυτά τα δεδομένα, τίθεται το ερώτημα κατά πόσον, εκκρεμούσης της επίδικης διαδικασίας, η συμμετοχή του μέλους της Επιτροπής κ. Ουστά κατά το διάστημα από 17.9.2018 (που είχε αρχίσει η εργοδότηση του υιού του στο υπό αναφορά δικηγορικό γραφείο) μέχρι και τις 22.1.2019 (όταν και δήλωσε την εξαίρεσή του από την υπόθεση), καθώς και η εκ νέου συμμετοχή του ως μέλους της Επιτροπής από 25.2.2019 μέχρι και τη λήψη της επίδικης απόφασης, δημιουργεί ζήτημα πάσχουσας σύνθεσης της Επιτροπής ή/και παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας.

Σε σχέση με το πρώτο σκέλος του ερωτήματος, διαπιστώνω ότι κατά το διάστημα από 17.9.2018 μέχρι και τις 22.1.2019, είχαν λάβει χώρα πέντε συνεδρίες της Επιτροπής, στις οποίες συμμετείχε ο κ. Ουστάς. Πρόκειται για τις συνεδρίες ημερομηνίας 24.9.2018, 24.10.2018, 1.11.2018, 14.11.2018 και 7.12.2018. Ωστόσο, εξετάζοντας τα πρακτικά εκάστης από τις εν λόγω συνεδρίες, διαπιστώνω ότι σε αυτές δεν

εξετάστηκε οποιοδήποτε ουσιαστικό ζήτημα που να σχετίζεται με τη λήψη της επίδικης απόφασης ή/και με τη διαμόρφωση της επίδικης κρίσης. Στις εν λόγω συνεδρίες, εξετάστηκαν καθαρά διαδικαστικά θέματα που ουδόλως επηρέασαν το περιεχόμενο της τελικής απόφασης της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, στη συνεδρία της Επιτροπής, ημερομηνίας 24.9.2018 (παράρτημα 50 στην ένσταση), αποφασίστηκε να δοθεί παράταση αναφορικά με την υποβολή γραπτών παρατηρήσεων επί της Εκθέσεως Αιτιάσεων, στη συνεδρία ημερομηνίας 1.11.2018 (παράρτημα 56), η Επιτροπή αποφάσισε να μεταθέσει σε νέα ημερομηνία την προφορική διαδικασία λόγω απουσίας στενογράφου, στη συνεδρία ημερομηνίας 14.11.2018 (παράρτημα 63), η Επιτροπή αρκέστηκε να αναφέρει ότι παραλήφθηκαν οι γραπτές παρατηρήσεις της αιτήτριας, ημερομηνίας 6.11.2018 και στη συνεδρία ημερομηνίας 7.12.2018 (παράρτημα 64 στην ένσταση), η Επιτροπή αποφάσισε την αναβολή της ενώπιον της προφορικής διαδικασίας και τη μετάθεσή της σε νέα ημερομηνία. Τέλος, όσον αφορά στη συνεδρία ημερομηνίας 24.10.2018 (παράρτημα 56), για την οποία έγινε ειδικότερη αναφορά από την πλευρά της αιτήτριας, προκύπτει από το σχετικό πρακτικό ότι αποφασίστηκε από την Επιτροπή η μετάθεση της ημερομηνίας υποβολής γραπτών παρατηρήσεων και της προφορικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής, η οποία, περαιτέρω, εις απάντηση της επιστολής της αιτήτριας, ημερομηνίας 16.10.2018 (παράρτημα 53 στην ένσταση), απέστειλε τα υπό της αιτήτριας ζητούμενα στοιχεία που

περιέχονταν στην ήδη διαμορφωθείσα Έκθεση Αιτιάσεων. Ειδικότερα, η αιτήτρια, με την εν λόγω επιστολή της, ζητούσε από την Επιτροπή να της αποστείλει «την πλήρη ανάλυση των ποσών που παρουσιάζονται στον Πίνακα 23», καθώς και την «πλήρη ανάλυση των ποσών που παρουσιάζονται στον Πίνακα 24» της Έκθεσης Αιτιάσεων. Αυτό ακριβώς έπραξε η Επιτροπή, όπως προκύπτει από το παράρτημα 56 της ένστασης, σε εκτέλεση του αιτήματος της αιτήτριας, και, σε κάθε περίπτωση, ουδεμία απόφαση και κανένα νέο στοιχείο δεν προέκυψε κατά τη συγκεκριμένη συνεδρία. Ούτε βεβαίως και το γεγονός ότι η Επιτροπή, όταν ήταν μέλος της ο κ. Ουστάς, έλαβε γνώση των γραπτών θέσεων της αιτήτριας ημερομηνίας 6.11.2018, επηρέασε καθ' οιονδήποτε τρόπο την περαιτέρω πορεία της υπόθεσης και τη διαμόρφωση της τελικής απόφασης.

Αντίθετα, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι κατά το χρόνο που όντως λήφθηκαν σημαντικές, για τη διαμόρφωση της επίδικης, αποφάσεις, ήτοι όταν έγινε η διαπίστωση εκ μέρους της Επιτροπής για τις εκ πρώτης όψεως πιθανολογούμενες παραβάσεις (29.6.2017), καθώς και όταν λήφθηκε η απόφαση για καταρτισμό της Έκθεσης Αιτιάσεων (10.8.2017), δεν υφίστατο οποιοδήποτε κώλυμα συμμετοχής και/ή λόγος εξαίρεσης του κ. Ουστά, εφόσον εκείνο το χρονικό διάστημα, ο υιός του κ. Ουστά δεν εργοδοτείτο στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ.. Αυτό εξάλλου, επισημάνθηκε και από την

Επιτροπή, ως καταγράφεται στο πρακτικό της συνεδρίας ημερομηνίας 22.1.2019 (παράρτημα 68 στην ένσταση).

Σύμφωνα με το άρθρο 42 του Νόμου 158(Ι)/1999, όπου κατοχυρώνεται η αρχή της αμεροληψίας (η έμφαση έχει προστεθεί),-

*«(1) Κάθε διοικητικό όργανο που μετέχει **στην παραγωγή διοικητικής πράξης** πρέπει να παρέχει τα εχέγγυα της αμερόληπτης κρίσης.*

*(2) Δε μετέχει **στην παραγωγή διοικητικής πράξης** πρόσωπο που έχει ιδιάζουσα σχέση ή συγγενικό δεσμό εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και του τέταρτου βαθμού ή βρίσκεται σε οξεία έχθρα με το άτομο που αφορά η εξεταζόμενη υπόθεση ή που έχει συμφέρον για την έκβασή της.».*

Εν προκειμένω, για τους λόγους που έχουν προεκτεθεί, είναι πρόδηλο κατά την άποψή μου ότι κατά τις προαναφερθείσες πέντε συνεδρίες της Επιτροπής που συμμετείχε ο κ. Ουστάς, ουδεμία ενέργεια έγινε και/ή ουδεμία απόφαση λήφθηκε που να σχετίζεται με την «*παραγωγή διοικητικής πράξης*», ήτοι με τη διαμόρφωση ή/και τη λήψη της επίδικης απόφασης. Δεν προκύπτει οποιαδήποτε εμπλοκή του κ. Ουστά στη λήψη της επίδικης απόφασης. Το γεγονός και μόνον της συμμετοχής του συγκεκριμένου μέλους στις προαναφερθείσες συνεδρίες της Επιτροπής, κατά το χρονικό διάστημα που ο υιός του εργοδοτείτο στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ., δεν είναι εν προκειμένω ικανό να αποσείσει το αποδεικτικό βάρος που δεδομένα

φέρει η αιτήτρια, ώστε να γίνει αποδεκτός ο ισχυρισμός της περί παραβίασης της αρχής της αμεροληψίας. Τα όσα προβάλλει η πλευρά της αιτήτριας, δεδομένων και των προεκτεθεισών διαπιστώσεων όσον αφορά τη φύση και/ή το περιεχόμενο των πέντε συνεδριών στις οποίες συμμετείχε ο κ. Ουστάς, δεν επαρκούν για να καταδειχθεί με βεβαιότητα η έλλειψη αμεροληψίας και δεν έχουν τεθεί ικανά στοιχεία που να καταδεικνύουν στο βαθμό που απαιτείται, την ύπαρξη προκατάληψης.

Κατά πάγια νομολογία, οι ισχυρισμοί περί έλλειψης αμεροληψίας και προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύονται αυστηρά, το δε βάρος το φέρει ο επικαλούμενος την προκατάληψη και/ή την μεροληψία (**Ευθύμιος Τσιβιτανίδης κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., Ε.Δ.Δ. 220/2019, ημερ. 27.11.2024, Χαράλαμπος Καπιμέρη ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 65/2019, ημερ. 22.11.2023, Νεοφύτου ν. Δημοκρατίας (2007) 3 Α.Α.Δ. 8**). Όπως λέχθηκε συναφώς στην **Κλεάνθους κ.α. ν. Δημοκρατίας κ.α., Α.Ε. 22/2013 και 23/2013, ημερ. 8.5.2020**, η έλλειψη αμεροληψίας πρέπει να αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε από τα στοιχεία που παρουσιάζονται στους διοικητικούς φακέλους ή με ασφαλή συμπεράσματα που μπορούν να εξαχθούν από την ύπαρξη τέτοιων στοιχείων.

Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των γεγονότων της υπόθεσης και υπό το φως βεβαίως της προεκτεθείσας νομολογίας, κρίνω ότι δεν έχουν έρεισμα οι ισχυρισμοί της αιτήτριας περί παραβίασης της αρχής της

αμεροληψίας λόγω συμμετοχής του κ. Ουστά κατά το διάστημα από 17.9.2018 μέχρι και τις 22.1.2019, εφόσον η επίδικη απόφαση ουδόλως επηρεάστηκε στη διαμόρφωσή της και/ή ουδόλως μολύνθηκε από την υπό αναφορά συμμετοχή.

Περαιτέρω, κρίνω ότι ορθώς επανήλθε ο κ. Ουστάς ως μέλος της Επιτροπής μετά που εξέλιπε το κώλυμα συμμετοχής του, δεδομένης της αποχώρησης του υιού του από το δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ.. Υπενθυμίζεται ότι το συγκεκριμένο μέλος επανήλθε στις 25.2.2019, ενώ ο υιός του είχε ήδη αποχωρήσει από το εν λόγω δικηγορικό γραφείο στις 13.2.2019. Συνεπώς, δεν υφίστατο πλέον κανένας λόγος ή/και κώλυμα για μη συμμετοχή του κ. Ουστά στις συνεδρίες της Επιτροπής. Με αυτό δε ως δεδομένο, εάν το συγκεκριμένο μέλος συνέχιζε να μη συμμετέχει στις συνεδρίες της Επιτροπής λόγω πεπλανημένης αντίληψης ως προς τη δυνατότητα συμμετοχής του, θα επηρεαζόταν η σύνθεση της Επιτροπής και θα καθίστατο παράνομη. Αποτελεί βασική αρχή της ημεδαπής νομολογίας ότι η μη συμμετοχή μέλους διοικητικού οργάνου στις συνεδρίες του οργάνου, κατά πλάνη ως προς τη δυνατότητα συμμετοχής, επάγεται παράνομη σύνθεση (**ANTENNA LIMITEΔ v. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου (2013) 3 Α.Α.Δ. 242, Δήμος Γεροσκήπου v. PRIMETEL PUBLIC CO LTD, Ε.Δ.Δ. 165/20, ημερ. 12.6.2025**). Όταν δε το κώλυμα συμμετοχής έχει πάψει να υφίσταται, το μέλος του συλλογικού

διοικητικού οργάνου οφείλει να συμμετέχει κανονικά στις συνεδρίες. Συνεπώς, ορθώς και νομίμως συμμετείχε ο κ. Ουστάς στις συνεδρίες της Επιτροπής μέχρι και τη λήψη της επίδικης απόφασης, μετά που εξέλιπε το κώλυμα συμμετοχής του, δεδομένου βεβαίως και του γεγονότος ότι η προηγηθείσα συμμετοχή του στις προαναφερθείσες πέντε συνεδρίες, δεν επηρέασε με οποιοδήποτε τρόπο στη διαμόρφωση και λήψη της επίδικης απόφασης.

Τέλος, δεν μπορώ να συμφωνήσω με τον ισχυρισμό της πλευράς της αιτήτριας ότι δεν φαίνεται να απασχόλησε την Επιτροπή το γεγονός ότι η αιτήτρια, κατά την ενώπιον της Επιτροπής ακροαματική διαδικασία, στις 7.5.2019, είχε εκφράσει δια των δικηγόρων της τους ενδοιασμούς της σε σχέση με την, λόγω της συμμετοχής του κ. Ουστά, νομιμότητα της ακολουθηθείσας διαδικασίας. Αντίθετα, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίας και την ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση (παράρτημα 91 στην ένσταση, σελ. 6068), η Επιτροπή, αφού σημείωσε τις θέσεις και/ή ενδοιασμούς των εμπλεκομένων σε σχέση με το θέμα, ανέφερε τα εξής:

«Σε σχέση με τη συμμετοχή του κ. Ουστά επαναλαμβάνεται η δήλωση του στη συνεδρία ημερομηνίας 25/2/2019 ότι πάντοτε λειτουργούσε και λειτουργεί αμερόληπτα στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων του, ως αυτά ορίζονται στο νόμο καθώς και ότι η αιτία για την οποία είχε αποφασίσει την εξαίρεσή του από την σύνθεση της Επιτροπής από την παραπέρα εξέταση της υπόθεσης, εξέλειπε, καθώς και ότι είναι,

όχι απλώς δικαίωμα αλλά υποχρέωση του να συμμετέχει ως μέλος της Επιτροπής-ενός νόμιμα συγκροτημένου συλλογικού οργάνου όπως ορίζεται στον περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου 158(1)/99, που θα εξετάσει τις πιο πάνω ρηθείσες υποθέσεις, σύμφωνα και με την απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή αρ. 1881/12 ημερ. 30/10/2017 Σ.Σ. κ.α. ν ΑΤΗΚ, όπου το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η μη συμμετοχή μέλους κατά πλάνη ως προς τη δυνατότητα συμμετοχής, επάγεται παράνομη σύνθεση.».

Ενόψει των πιο πάνω, ο πρώτος προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης που προωθείται, κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται.

Παρομοίως, κρίνω ότι στερείται βασιμότητας ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι παρήλθε ο εύλογος χρόνος εξέτασης της υπόθεσης και έκδοσης απόφασης από τους καθ' ων η αίτηση, σύμφωνα με τα όσα το άρθρο 10 του Νόμου 158(1)/1999 επιτάσσει, κατά παραβίαση των αρχών της δίκαιης δίκης, του Άρθρου 30.2 του Συντάγματος και του άρθρου 6(1) της Ε.Σ.Δ.Α..

Το ζήτημα της παρέλευσης ή όχι του εύλογου χρόνου, είναι βεβαίως ζήτημα πραγματικό, το οποίο συναρτάται με τα γεγονότα, τη φύση και τις ιδιαιτερότητες της κάθε υπόθεσης, τελικός δε κριτής τούτου είναι το Δικαστήριο (βλ. **Δημοτική Επιτροπή Αγίου Δομετίου ν. Χριστόφορου κ.α. (1994) 3 Α.Α.Δ. 434** και **Γ.Μ. Παπαχατζή - Σύστημα του Ισχύοντος στην Ελλάδα Διοικητικού Δικαίου, Τόμοι Α και Β, Έκτη έκδοση, σελ. 645**). Όπως εξάλλου ρητά προβλέπεται στο άρθρο 10

του Νόμου 158(Ι)/1999, ο καθορισμός του εύλογου χρόνου εξαρτάται από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες. Στα πλαίσια αυτά, λαμβάνεται υπόψη και το περίπλοκο της υπόθεσης, οι συνθήκες που την περιβάλλουν, η συμπεριφορά των εμπλεκομένων μερών (**Κυπριακή Δημοκρατία v. Μιχάλης Ζαχαρίογλου, Ε.Δ.Δ. 104/18, ημερ. 25.1.2024**), καθώς και το κατά πόσον η αργοπορία προς εξέταση της αίτησης, οφείλεται αποκλειστικά στην υπαίτια αδράνεια της αρμόδιας αρχής (**Π & Γ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΤΔ v. Δημοκρατίας (2005) 4 Α.Α.Δ. 55, Oskar Estates Ltd v. Δήμος Παραλιμνίου (1993) 4 (Δ) Α.Α.Δ. 2642, 2647**). Μάλιστα, ειδικότερα σε υποθέσεις ως η υπό εξέταση, έχει επισημανθεί σε επίπεδο Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην **SALAMIS SHIPPING SERVICES LTD v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., Α.Ε. 39/16, ημερ. 28.6.2023**, ότι η όλη διαδικασία εξέτασης αυτού του είδους καταγγελιών, «είναι συνήθως ιδιαίτερος επίπονη», ενώ τονίστηκε εκ νέου ότι «[...] η κάθε περίπτωση κατ' ισχυρισμού καθυστέρησης, θα πρέπει να υπαχθεί στα δικά της περιστατικά».

Εν προκειμένω, και υπό το φως των πιο πάνω, για την εξέταση του συγκεκριμένου εγειρόμενου λόγου ακύρωσης, είναι σημαντική η αναδρομή στο ιστορικό της υπόθεσης, το οποίο εξάλλου καταγράφεται και στην ίδια την επίδικη απόφαση (βλ. σελ. 6056-6058), ενώ σχετικές

αναφορές γίνονται και στο δικόγραφο της ένστασης και στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση.

Όπως λοιπόν καταγράφεται με λεπτομέρεια, τα πρώτα ερωτηματολόγια απεστάλησαν από την Υπηρεσία προς όλα τα εμπλεκόμενα μέρη στις 14.6.2012 και λήφθηκαν οι απαντήσεις επ' αυτών εντός Ιουλίου του 2012. Στη συνέχεια, στις 15.10.2012, απεστάλησαν ερωτηματολόγια στην αιτήτρια και στο Ε.Μ., επί του οποίων η αιτήτρια, μετά από αίτημά της, ημερομηνίας 19.10.2012 και 29.11.2012 για παράταση, απάντησε στις 4.12.2012.

Ακολούθως, η Υπηρεσία απέστειλε επιστολή προς την αιτήτρια, ημερομηνίας 11.12.2012, αναφέροντας ότι οι απαντήσεις της δεν ανταποκρίνονταν στην υποχρέωση προς έγκαιρη, πλήρη και επακριβή παροχή των αιτούμενων πληροφοριών ως οι πρόνοιες της τότε σχετικής νομοθεσίας, καλώντας την να παράσχει τις σχετικές απαντήσεις. Η αιτήτρια ζήτησε παράταση προς τούτο και τελικά απέστειλε τις σχετικές απαντήσεις της δι' επιστολής της ημερομηνίας 4.1.2013.

Εν συνεχεία, στις 27.6.2013, η Επιτροπή εξέτασε την υπόθεση υπό τη νέα σύνθεσή της και στις 20.1.2014, έλαβε απόφαση για εξέταση της υπόθεσης και υπό το πρίσμα των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ. Συνακόλουθα, η Επιτροπή απέστειλε προς τούτο ενημέρωση, καθώς

επίσης και ερωτήματα προς την αιτήτρια και το Ε.Μ.. Στις 24.2.2014 η αιτήτρια και στις 6.3.2014 το Ε.Μ., ζήτησαν παράταση της προθεσμίας για υποβολή των απαντήσεών τους, οι οποίες τελικά απεστάλησαν, από το Ε.Μ. στις 11.3.2014 και από την αιτήτρια την 21.3.2014.

Στις 30.7.2014 απεστάλη εκ νέου ερωτηματολόγιο στην αιτήτρια, για τις απαντήσεις επί του οποίου η αιτήτρια ζήτησε παράταση. Τελικά, οι απαντήσεις της αιτήτριας λήφθηκαν στις 19.9.2014. Στη συνέχεια, στις 3.10.2014, 16.4.2015, 14.6.2015, 19.10.2015 και 22.1.2016, απεστάλησαν νέα ερωτηματολόγια στην αιτήτρια, επί των οποίων η τελευταία απάντησε στις 5.11.2014, 29.5.2015, 24.8.2015, 30.11.2015, 22.12.2015 και 26.2.2016, αντίστοιχα.

Ακολούθως, στις 8.4.2016, μετά από συνεδρία της, ημερομηνίας 29.3.2016, η Επιτροπή ενημέρωσε ως προς την απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου στην προσφυγή αρ. 5651/2013, ημερομηνίας 29.1.2016¹, τη συνακόλουθη ανάκληση των αποφάσεών της και την απόφασή της για νέα έρευνα της υπόθεσης. Νέα ερωτηματολόγια απεστάλησαν στην αιτήτρια στις 22.4.2016, 30.6.2016 και 19.10.2016, επί των οποίων η αιτήτρια απάντησε στις 20.5.2016, 8.7.2016 και 9.11.2016 αντίστοιχα.

¹ Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., Υποθ. Αρ. 5651/2013, ημερ. 29.1.2016.

Στις 24.5.2017, η Επιτροπή, μετά από την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α. ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, (2017) 3 Α.Α.Δ. 174**, ημερομηνίας 3.3.2017, με την οποία ανετράπη η προαναφερθείσα απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου, αποφάσισε την ανάκληση της απόφασης ανάκλησης (που είχε λάβει χώρα στη συνεδρία 29.3.2016) και τη συμφωνία και υιοθέτηση των προγενέστερων αυτής αποφάσεών της.

Στις 29.6.2017, λήφθηκε εκ πρώτης όψεως απόφαση από την Επιτροπή και στις 10.8.2017 η Επιτροπή κατήρτισε το κείμενο της Έκθεσης Αιτιάσεων.

Ακολούθησε η υπό της Επιτροπής διερεύνηση του ζητήματος της ύπαρξης εμπιστευτικής φύσης στοιχείων και επιχειρηματικών απορρήτων, ως επέτασσε ο Νόμος. Συναφώς, εστάλη προς την αιτήτρια σχετική επιστολή ημερομηνίας 21.8.2017 και λήφθηκε απάντηση στις 29.8.2017. Η Επιτροπή εξέτασε την απάντηση και απέστειλε επιπρόσθετη επιστολή στην αιτήτρια, ημερομηνίας 23.10.2017, η δε απάντηση της αιτήτριας λήφθηκε στις 30.10.2017. Την 1.11.2017, η Επιτροπή εξέτασε τα ενώπιον της στοιχεία και έλαβε απόφαση αναφορικά με τις εμπιστευτικής φύσεως πληροφορίες και επιχειρηματικά απόρρητα, όπως επίσης και για την κοινοποίηση της Έκθεσης Αιτιάσεων.

Εν συνεχεία, στις 24.4.2018 και 21.5.2018, υπήρξε αλλαγή στη σύνθεση της Επιτροπής, ενώ στις 25.6.2018 κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια η Έκθεση Αιτιάσεων.

Στις 3.7.2018, η αιτήτρια υπέβαλε αίτημα για πρόσβαση στο διοικητικό φάκελο και για καθορισμό της προθεσμίας για υποβολή γραπτών παρατηρήσεων και της προφορικής διαδικασίας σε ημερομηνία μετά την ολοκλήρωση της πρόσβασης. Στις 17.7.2018 προσήλθαν στα γραφεία της Επιτροπής εκπρόσωποι της αιτήτριας για πρόσβαση στο διοικητικό φάκελο, η δε πρόσβαση συνεχίστηκε από ακόμα ένα άτομο εκ μέρους της αιτήτριας στις 19.7.2018 και στις 24.7.2018. Στις 30.7.2018, η αιτήτρια υπέβαλε αίτημα για κοινοποίηση εγγράφων ή αποκάλυψη πληροφοριών. Περαιτέρω δε, με νέα επιστολή της, ημερομηνίας 4.9.2018, η αιτήτρια ζήτησε παράταση των προθεσμιών και εκ νέου πρόσβαση στο διοικητικό φάκελο, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 11.9.2018. Ακολούθως, υπεβλήθη αίτημα από την αιτήτρια, ημερομηνίας 20.9.2018 για παράταση υποβολής γραπτών παρατηρήσεων, το οποίο έγινε αποδεκτό και τέθηκε ως νέα προθεσμία για αποστολή των γραπτών παρατηρήσεων η 22.10.2018, ενώ με επιστολή της ημερομηνίας 16.11.2018, η αιτήτρια ζήτησε από την Επιτροπή την αποστολή συγκεκριμένων πινάκων αναλύσεων που αναφέρονταν στην Έκθεση Αιτιάσεων. Μετά δε από αίτημα της αιτήτριας και του Ε.Μ., καθορίστηκαν νέες ημερομηνίες για αποστολή

γραπτών παρατηρήσεων και διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας. Τελικά, η αιτήτρια απέστειλε τις γραπτές της παρατηρήσεις στις 6.11.2018.

Η πραγματοποίηση της προφορικής διαδικασίας ορίστηκε σε νέα ημερομηνία σε ακόμα δύο περιπτώσεις λόγω κωλύματος της Επιτροπής και του προγράμματός της και τελικά ορίστηκε για τις 22.1.2019. Κατ' εκείνη την ημερομηνία, ωστόσο, και όπως έχει ήδη λεχθεί πιο πάνω, το μέλος της Επιτροπής κ. Ουστάς, δήλωσε την ύπαρξη κωλύματος λόγω εργοδότησης του υιού του στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε το Ε.Μ., με αποτέλεσμα η Επιτροπή να υποχρεούτο να ακολουθήσει τη διαδικασία σε σχέση με την κλήση αναπληρωματικού μέλους. Εντούτοις, στις 25.2.2019, κ. Ουστάς ενημέρωσε ότι ο υιός του δεν εργαζόταν πλέον στο εν λόγω δικηγορικό γραφείο και, συνακόλουθα, ότι μπορούσε να συμμετέχει στη διαδικασία.

Στη συνέχεια η προφορική διαδικασία ορίστηκε και πραγματοποιήθηκε στις 7.5.2019.

Στις 18.9.2019, η Επιτροπή έλαβε απόφαση αναφορικά με την ύπαρξη παράβασης και απέστειλε σχετική επιστολή στην αιτήτρια, ημερομηνίας 12.5.2020. Στις 12.6.2020, η αιτήτρια απέστειλε τις θέσεις της σε σχέση με την πρόθεση για επιβολή προστίμου, όπως της είχε ζητηθεί.

Η τελική, επίδικη, απόφαση, ως έχει ήδη λεχθεί, λήφθηκε στις 20.7.2020 και εστάλη στην αιτήτρια, σε μη εμπιστευτική μορφή (ως προς αυτήν), με σχετική επιστολή ημερομηνίας 4.8.2020.

Εν πρώτοις, προκύπτει αβίαστα από τα πιο πάνω ότι η παρέλευση του όντως μεγάλου χρονικού διαστήματος για την εκδίκαση της υπόθεσης, οφείλεται εν μέρει και στα εμπλεκόμενα μέρη, περιλαμβανομένης και της αιτήτριας, εφόσον ουκ ολίγες φορές ζήτησαν παρατάσεις από την Επιτροπή, προκειμένου να υλοποιήσουν τις ενέργειες που επιθυμούσαν. Αναφέρθηκε η κα Κουντουρή, τόσο κατά τις διευκρινίσεις της υπόθεσης, με αναφορά στην **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χριστοδούλου, Α.Ε. 164/2012, ημερ. 2.7.2018**, όσο και δια της απαντητικής γραπτής της αγόρευσης, στην υποχρέωση που υπέχει το κράτος, ως ενιαίος φορέας άσκησης εξουσίας, και/ή Διοίκηση έναντι στον διοικούμενο, σε υποθέσεις ως η υπό κρίση, για συνέπεια, συνέχεια και εκδίκαση της υπόθεσής του εντός ευλόγου χρόνου. Αυτό βεβαίως είναι ορθό και ουδόλως μπορεί να αμφισβητηθεί, απορρέει εξάλλου από το ίδιο το Σύνταγμα της Δημοκρατίας (Άρθρα 12.5 και 30.2), αλλά και την Ε.Σ.Δ.Α. (άρθρο 6). Ωστόσο, τα δεδομένα της υπό εξέταση υπόθεσης διαφοροποιούνται ουσιωδώς από αυτά της **Χριστοδούλου, ανωτέρω**, εφόσον εν προκειμένω, δε χωρεί αμφιβολία ότι στην καθυστέρηση που όντως παρατηρήθηκε για την εκδίκαση της υπόθεσης από την Επιτροπή, ουσιώδη ρόλο διαδραμάτισαν οι δικαστικές

αποφάσεις που μεσολάβησαν και οι οποίες, ως αφορώσες ευθέως στη σύνθεση και/ή νόμιμη συγκρότηση της Επιτροπής, συνδέονταν άρρηκτα με ζητήματα νομιμότητας των εργασιών της Επιτροπής, τα οποία εάν δεν αντιμετωπίζονταν δεόντως από την Επιτροπή, θα απέληγαν σε παράνομες και/ή πάσχουσες αποφάσεις της, οι οποίες αναπόφευκτα θα επηρέαζαν δυσμενώς τους διοικούμενους, περιλαμβανομένης και της αιτήτριας. Συνεπώς, στην υπό εξέταση περίπτωση, δεν υφίσταται ζήτημα ασυνέπειας και/ή έλλειψης συνέχειας μεταξύ δυο φορέων ή/και διαφορετικών τμημάτων της Διοίκησης, αλλά ζήτημα εκ του Νόμου προβλεπόμενης υποχρέωσης συμμόρφωσης της Διοίκησης με αποφάσεις Δικαστηρίου (βλ. άρθρα 57 και 58 του Νόμου 158(Ι)/1999).

Επιπρόσθετα, είναι πρόδηλο ότι υφίστατο εν προκειμένω συγκεκριμένη, υπό του Νόμου προβλεπόμενη, διαδικασία, την οποία όφειλε να ακολουθήσει και ακολούθησε η Επιτροπή, τόσο σε σχέση με τη διασφάλιση των εμπιστευτικής φύσεως πληροφοριών και επιχειρηματικών απορρήτων, αλλά και γενικότερα όσον αφορά τις ενώπιον της διαδικασίες ως συλλογικού διοικητικού οργάνου, εφαρμόζοντας τις διατάξεις του Νόμου αλλά και του Διοικητικού Δικαίου. Εντός αυτού του πλαισίου, η Επιτροπή εξέτασε αριθμό στοιχείων και πληροφοριών που τέθηκαν ενώπιον της από τα εμπλεκόμενα μέρη, καθώς και νέες θέσεις που υποβλήθηκαν κατά την ενώπιον της διαδικασία, οι οποίες δεν συμφωνούσαν με τις αρχικώς διατυπωθείσες

θέσεις. Επιπρόσθετα, και πέραν της ύπαρξης και άλλης συναφούς υπόθεσης που, ως αναφέρει η συνήγορος των καθ' ων η αίτηση, εξεταζόταν από την Επιτροπή κατά το ίδιο διάστημα (υπόθεση με αρ. φακέλου 11.17.014.01 για την οποία εξετάστηκαν προκαταρκτικά ζητήματα που είχε θέση η αιτήτρια), δεν μπορούν να παραγνωριστούν οι δυσκολίες που υπήρξαν κατά την προκαταρκτική έρευνα σε σχέση με τις ληφθείσες απαντήσεις, σε σχέση με τη διευκρίνιση απαντήσεων και την παροχή ακριβών επεξηγήσεων και διευκρινίσεων με σκοπό τη διεξαγωγή πλήρους έρευνας. Σε αρκετές δε περιπτώσεις, η απάντηση αποτελείτο από αριθμό εγγράφων αλλά και, σε κάποιες εκ των απαντήσεων, από αριθμό ηλεκτρονικών αρχείων τα οποία έπρεπε να μελετηθούν ως προς το λεκτικό, χρονικό πλαίσιο, αριθμούς αυτών, σε συνάρτηση με τη σχετική νομοθεσία και νομολογία.

Συνεπώς, ενόψει των πιο πάνω και δη των πραγματικών δεδομένων της υπό κρίση υπόθεσης, κρίνω ότι το, πράγματι μεγάλο, χρονικό διάστημα που διέρρευσε μέχρι και την ολοκλήρωση της εξέτασης της υπόθεσης και την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, αναπόφευκτα συναρτάται με τη φύση και την πολυπλοκότητα της υπόθεσης, αλλά και με τις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις, οι οποίες επηρέαζαν και/ή αφορούσαν τη νόμιμη συγκρότηση του οργάνου και καθιστούσαν επιτακτική την ανάγκη να ακουστούν τα εμπλεκόμενα μέρη από νόμιμα συγκροτημένο όργανο και να

διασφαλιστούν τα δικαιώματα και δη το δικαίωμα υπεράσπισής τους. Επαναλαμβάνω ότι, όπως προκύπτει μέσα από την πορεία της επίδικης διαδικασίας, αρκετές ήσαν οι φορές που ζητήθηκε από την αιτήτρια και της δόθηκε παράταση χρόνου για την επαρκέστερη ενάσκηση των δικαιωμάτων άμυνας της, όπως π.χ. για την ετοιμασία των γραπτών της παρατηρήσεων επί της Έκθεσης Αιτιάσεων. Εν πάση δε περιπτώσει, θεωρώ ότι η παρέλευση του μεγάλου χρονικού διαστήματος, μάλλον οφείλεται σε λόγους αντικειμενικούς παρά σε κωλυσιεργία και/ή παραλείψεις της Επιτροπής, ενώ δεν έχει καταδειχθεί με επάρκεια πως έχουν επηρεαστεί δυσμενώς τα δικαιώματα άμυνας της αιτήτριας από το διαρρέυσαν χρονικό διάστημα. Συναφώς, όπως λέχθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στη απόφασή του στην **T-791/19, της 9ης Φεβρουαρίου 2022, Sped-Pro S.A v Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, η εύλογη διάρκεια των διοικητικών διαδικασιών στο πλαίσιο της πολιτικής του ανταγωνισμού, συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης. Υφίσταται μεν υποχρέωση της Επιτροπής για εξέταση των καταγγελιών εντός ευλόγου χρόνου, εντούτοις η παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας μπορεί να δικαιολογήσει την ακύρωση αποφάσεως εκδοθείσας από την Επιτροπή μόνον αν είχε συνέπειες για την έκβαση της διαδικασίας, ήτοι εάν έθιξε τα δικαιώματα άμυνας της οικείας επιχειρήσεως.

Με βάση τα πιο πάνω, κρίνω ότι και αυτός ο προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης στερείται ερείσματος και απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Προχωρώ τώρα στην εξέταση των εγειρόμενων λόγων ακύρωσης που αφορούν στην ουσία της επίδικης απόφασης και σύμφωνα με τους οποίους, (i) πάσχει η απόφαση της Επιτροπής λόγω μη διενέργειας της δέουσας έρευνας, εμφιλοχώρησης πλάνης και/ή έλλειψης αιτιολογίας ως προς τον υπό της καθ' ης η αίτηση ορισμό της σχετικής αγοράς, (ii) η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω ανεπαρκούς και/ή ελλιπούς αιτιολογίας, κατά παράβαση των άρθρων 26 και 28 του Νόμου 158(Ι)/1999, οι δε καθ' ων η αίτηση πεπλανημένα, ανατιολόγητα και χωρίς τη δέουσα έρευνα, κατέληξαν στο συμπέρασμα περί κατοχής δεσπόζουσας θέσης της αιτήτριας στην αγορά σταθερής λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο και λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης και (iii) υπήρξε παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και χρηστής διοίκησης κατά την επιβολή του διοικητικού προστίμου από την Επιτροπή, η οποία χωρίς αιτιολογία και χωρίς τη δέουσα έρευνα, παρέλειψε να λάβει υπόψη και να σταθμίσει όλα τα άμεσα αναμειγμένα στην υπόθεση συμφέροντα.

Εξ' αρχής θα πρέπει να υπομνησθεί αυτό που έχει πολλάκις νομολογηθεί, ότι δηλαδή η μορφή της έρευνας είναι άμεσα συνυφασμένη με τα ιδιαίτερα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Η έκταση, ο τρόπος και η διαδικασία που θα ακολουθηθεί ποικίλλει ανάλογα με το

υπό εξέταση ζήτημα και ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης (**Κυριάκος Φυρίλλα ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 40/17, ημερ. 1.11.2023, Χριστάκης Κωνσταντινίδης ν. Πανεπιστήμιο Κύπρου, Ε.Δ.Δ. 93/2016, ημερ. 11.9.2023, Δημοκρατία ν. Κοινότητας Πυργών κ.α. (1996) 3 Α.Α.Δ 503, Ράφτη ν. Δημοκρατίας (2002) 3 Α.Α.Δ. 345, 366**). Το κριτήριο για την πληρότητα της έρευνας έγκειται στη συλλογή και διερεύνηση των ουσιωδών στοιχείων, τα οποία παρέχουν βάση για ασφαλή συμπεράσματα (**Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ν. Ζάμπογλου (1997) 3 Α.Α.Δ. 189**).

Εξίσου δε σημαντικό είναι να υπομνησθεί ότι η κρίση της Διοίκησης σε ζητήματα τεχνικής φύσης ή σε θέματα που απαιτούν τεχνικές γνώσεις, όπως είναι εν πολλοίς οι ισχυρισμοί της αιτήτριας στην υπό κρίση περίπτωση, είναι γενικά ανέλεγκτη και εκφεύγει του ακυρωτικού ελέγχου του Δικαστηρίου (**FIRST ELEMENTS EUROCONSULTANTS LTD ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 34/2012, ημερ. 15.12.2017, Κυριάκου Ανδρέα Κκαίλα ν. Οργανισμού Γεωργικής Ασφάλισης, Α.Ε. 268/2012, ημερ. 1.11.2018, WTE WASSERTECHNIK GMBH ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 118/2011, ημερ. 23.1.2018, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 227**). Όπως τονίστηκε και στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **LELLA KENTONIS INVESTMENT CO LTD ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 138/10 κ.α., ημερ. 21.12.2016**, η ουσιαστική κρίση

της Διοίκησης σε τεχνικά θέματα και θέματα που απαιτούν ειδικές γνώσεις, γίνεται καταρχήν αποδεκτή, εκτός αν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας. Η αυτή προσέγγιση επιβεβαιώθηκε πιο πρόσφατα από το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο στην **Δήμος Λευκωσίας v. Κοινοπραξία CYBARCO LTD-A.ARISTOTELOUS CONSTRUCTIONS LTD, Ε.Δ.Δ. 19/17, ημερ. 31.10.2023**, αλλά και στην **Χρίστος Πρωτοπαπάς v. Δημοκρατία, Ε.Δ.Δ. 39/17, ημερ. 17.10.2023**, όπου επισημάνθηκε ότι δεν ελέγχονται από το ακυρωτικό Δικαστήριο θέματα τεχνικής φύσεως και ότι η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου εξαντλείται στην εξέταση τυχόν πλάνης περί τα πράγματα, κακής χρήσης της διακριτικής ευχέρειας, καθώς και έλλειψης αιτιολογίας (βλ. και **Δημοκρατία v. Παπαξενόπουλου κ.α., Α.Ε. 114/13 ημερ. 6.10.2016, Αν. Οικονομίδης κ.α. v. Α.Η.Κ., Α.Ε. 140/2013, ημερ. 8.5.2020** και **Ολυμπία Πιερίδη v. Δημοκρατία κ.α. (2007) 3 Α.Α.Δ. 543**).

Δε χωρεί αμφιβολία ότι και στην υπό εξέταση περίπτωση, πολλά από τα ζητήματα που έχουν εξεταστεί από την Επιτροπή, προκειμένου η τελευταία να διαμορφώσει την τελική, επίδικη, κρίση της, ως άλλωστε αβίαστα προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, είναι ζητήματα τεχνικής φύσεως που απαιτούν ειδικές και/ή τεχνικές γνώσεις και επί των οποίων, εκ των πραγμάτων αλλά και ως εκ της θέσεως του, το Δικαστήριο τούτο δεν μπορεί να προβεί σε «ιδίαν

κρίση»: η εξουσία του Δικαστηρίου περιορίζεται σε έλεγχο νομιμότητας της διοικητικής πράξης, ως εύλογα επιτρεπτής υπό τις περιστάσεις και δεν επεκτείνεται στην ουσιαστική κρίση του διοικητικού οργάνου, έστω και αν το ίδιο θα μπορούσε εύλογα να καταλήξει σε διαφορετικά συμπεράσματα. Εξάλλου, το ότι ο καθορισμός της σχετικής αγοράς και η κατοχή δεσπόζουσας θέσης αποτελούν τεχνικά θέματα, έχει προσφάτως επαναληφθεί και στην απόφαση του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στην **Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Αρχής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., Ε.Δ.Δ. 60/2016, ημερ. 6.9.2023.**

Ωστόσο, για σκοπούς πληρότητας, αλλά και δέουσας αιτιολόγησης του σκεπτικού του Δικαστηρίου τούτου και, κατ' επέκταση, της απόφασής του (βλ. **Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Αρχής Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., Ε.Δ.Δ. 67/2017, ημερ. 12.5.2025**), εξετάζονται κατωτέρω τα επιμέρους κύρια ζητήματα που ήγειραν οι συνήγοροι της αιτήτριας, προς υποστήριξη των ισχυρισμών τους περί μη διενέργειας της δέουσας έρευνας εκ μέρους της Επιτροπής, περί εμφιλοχωρήσασας πλάνης, αλλά και περί έλλειψης αιτιολογίας της επίδικης απόφασης.

Υπό το φως της πιο πάνω νομολογίας, και έχοντας εξετάσει προσεκτικά την επίδικη απόφαση (παράρτημα 91 στο δικόγραφο της ένστασης), ιδιαίτερα δε ως προς τα ζητήματα που εγείρει η πλευρά της αιτήτριας, έχω καταλήξει ότι εν προκειμένω, η υπό της Επιτροπής διενεργηθείσα

έρευνα υπήρξε επαρκής και/ή η δέουσα και, σε κάθε περίπτωση, εύλογα επιτρεπτή και δεν διαπιστώνεται ούτε οποιοδήποτε κενό έρευνας, ούτε υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση. Αυτή δε η διαπίστωση αφορά στο σύνολο των ισχυρισμών που εγείρει η πλευρά της αιτήτριας, προκειμένου να καταδείξει ανεπάρκεια στη διενεργηθείσα έρευνα και συνακόλουθη εμφιλοχώρηση πλάνης και έλλειψη αιτιολογίας, όσον αφορά στον υπό της Επιτροπής ορισμό της σχετικής αγοράς, καθώς και στη διαπίστωση περί κατοχής δεσπόζουσας θέσης.

Προς υποστήριξη του ισχυρισμού της περί εσφαλμένου, αναιτιολόγητου, πεπλανημένου και χωρίς τη διενέργεια της δέουσας έρευνας ορισμού των σχετικών αγορών, η πλευρά της αιτήτριας προβάλλει ότι δεν ακολουθήθηκαν οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ ούτε και η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, συνάδει με τη σχετική Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον ορισμό της αγοράς. Περαιτέρω, σύμφωνα πάντα με την αιτήτρια, η Επιτροπή δεν προέβη στις οφειλόμενες ενέργειες, ούτε στη συλλογή των στοιχείων που απαιτούνταν για σκοπούς ορισμού της αγοράς. Ειδικότερα, κατά τους συνηγόρους της αιτήτριας, όφειλαν οι καθ' ων η αίτηση, προτού καταλήξουν στις όποιες διαπιστώσεις, να είχαν προβεί προηγουμένως στον καθορισμό των σχετικών αγορών των τηλεφωνικών υπηρεσιών σε

σταθερή θέση, της αγοράς λιανικής σταθερής ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο και της λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης ανεξαρτήτως του τρόπου μετάδοσης. Οι καθ' ων η αίτηση, συνεχίζει η αιτήτρια, απέτυχαν να καθορίσουν ορθά και εύλογα τις σχετικές αγορές και, γενικότερα, παρέλειψαν να λάβουν υπόψη τους και/ή να προσμετρήσουν παράγοντες που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον καθορισμό της σχετικής αγοράς.

Όπως προκύπτει από το ιστορικό της επίδικης διαδικασίας, το οποίο εκτίθεται και στην ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, προκειμένου να προβεί στον ορισμό της σχετικής αγοράς, απέστειλε ερωτηματολόγια σε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, περιλαμβανομένων 13 ερωτηματολογίων στην αιτήτρια και 3 στο Ε.Μ., ενώ ερωτήματα εστάλησαν και από την Υπηρεσία προς το Γραφείο Επιτρόπου Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΓΕΡΗΕΤ). Επιπρόσθετα δε, προκύπτει ότι κατά τη διενέργεια της σχετικής έρευνας από την Επιτροπή, λήφθηκαν υπόψη και δημοσίως διαθέσιμες πληροφορίες, στις οποίες αναφέρεται η συνήγορος των καθ' ων η αίτηση, όπως π.χ. πληροφορίες σε σχέση με τη δραστηριοποίηση της αιτήτριας στην Ελλάδα, την έκθεση του Γενικού Ελεγκτή (2013) για την αιτήτρια, δημοσιεύματα ημερομηνίας 5.3.2012 και 31.8.2011 σε σχέση με τις υπηρεσίες της αιτήτριας, αλλά και τις απαντήσεις στα προαναφερθέντα ερωτηματολόγια, στα οποία περιλαμβάνονταν

σχετικές πληροφορίες, όπως έρευνες αγοράς. Επιπρόσθετα, όπως προκύπτει από το προαναφερθέν σημείωμα της Υπηρεσίας, ημερομηνίας 15.6.2017 (παράρτημα 13 στην ένσταση), λήφθηκαν υπόψη δημοσίως διαθέσιμες πληροφορίες, όπως π.χ. πληροφόρηση για τη δραστηριοποίηση συγκεκριμένης αλλής εταιρείας στην αγορά και πληροφόρηση ως προς την ψηφιακή τηλεόραση. Συναφώς, όπως προκύπτει από την ίδια την επίδικη απόφαση (βλ. σελ. 6080, τελευταία παράγραφος, 6081, πρώτη παράγραφος και σελ. 6094-6101), η Επιτροπή, για σκοπούς καθορισμού της σχετικής αγοράς, στηρίχθηκε στην έρευνα της Υπηρεσίας, η οποία και αφορούσε σε έρευνα σε σχέση με τα δεδομένα της Κυπριακής αγοράς. Επιπρόσθετα, όπως επίσης προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις θέσεις των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνταν και ανταγωνίζονταν στην Κυπριακή αγορά, περιλαμβανομένης της αιτήτριας, τις στρατηγικές των ίδιων των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνταν στην Κυπριακή αγορά (περιλαμβανομένης της αιτήτριας), αλλά και την ίδια τη δραστηριοποίηση των εν λόγω εταιρειών και της αιτήτριας. Λήφθηκαν επίσης υπόψη, σύμφωνα πάντα με τα όσα λεπτομερώς εκτίθενται στην εν λόγω απόφαση, η φύση, τα χαρακτηριστικά και ο σκοπός χρήσης υπηρεσίας, δεδομένα και πληροφορίες από δημόσιες αρχές, στοιχεία αναφορικά με τη λειτουργία τηλεοπτικών σταθμών στην Κύπρο, διάφορα τεχνολογικά μέσα-δίκτυα, καθώς και το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά της Κυπριακής

αγοράς. Τέλος, προκύπτει ότι λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή οι τοποθετήσεις της αιτήτριας πριν και μετά από την Έκθεση Αιτιάσεων. Τα πιο πάνω, εκτίθενται αναλυτικά στην επίδικη απόφαση, στην οποία η Επιτροπή αναφέρει επίσης τα εξής σχετικά με το ζήτημα της διενέργειας της δέουσας έρευνας:

«Η Επιτροπή απορρίπτει τη θέση του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι η σχετική ανάλυση πάσχει λόγω μη δέουσας έρευνας, ανεπαρκούς αιτιολογίας και εσφαλμένων εκτιμήσεων και είναι προϊόν πραγματικής και νομικής πλάνης. Από τα όσα έχουν αναλυθεί καταδεικνύεται ότι έχει πραγματοποιηθεί ενδελεχής εξέταση της σχετικής αγοράς της λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης στη κυπριακή αγορά και ότι οι απόψεις της ΑΤΗΚ τόσο σε σχέση με τη διαχωρισμό της «ελεύθερης τηλεόρασης» από τη «συνδρομητική» όσο και ως προς την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας δεν συνάδουν με τις θέσεις που έχουν εκφραστεί από την ΑΤΗΚ τόσο στο πλαίσιο της προκαταρκτικής έρευνας όσο και σε προγενέστερες υποθέσεις.

Ως εκ των ανωτέρω, η Επιτροπή απορρίπτει τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της ΑΤΗΚ ότι δεν έγινε ορισμός και ανάλυση της σχετικής αγοράς, ως τα οριζόμενα των αρχών και κανονισμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στην παρούσα υπόθεση έγινε εκτενής έρευνα και ανάλυση, αλλά και λήφθηκαν υπόψη και συνεκτιμήθηκαν κατά τη διαδικασία ορισμού και ανάλυσης της αγοράς όλα τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία έτσι ώστε να μπορέσει να καταλήξει σε ένα ασφαλές συμπέρασμα. Προκύπτει ότι οι θέσεις αυτές της ΑΤΗΚ, αποτελούν μεταγενέστερους προσχηματισμούς οι οποίοι δεν υποστηρίζονται από συγκεκριμένα στοιχεία ή/και πληροφορίες σε σχέση με την αγορά.».

Ως εκ των πιο πάνω, προκύπτει ότι η οι καθ' ων η αίτηση προέβησαν στον ορισμό της σχετικής αγοράς μετά από έρευνα, συλλογή και ανάλυση των απαιτούμενων στοιχείων και πληροφοριών, σχετικών με την Κυπριακή αγορά, τους παράγοντες της αγοράς, ιδιωτικές εταιρείες και δημόσιους φορείς.

Περαιτέρω, έχοντας μελετήσει την εκατέρωθεν επιχειρηματολογία, σε συνδυασμό με το κείμενο της επίδικης απόφασης της Επιτροπής, διαπιστώνω ότι, πράγματι, τα περισσότερα εκ των ζητημάτων που εγείρονται από την αιτήτρια στο πλαίσιο του υπό εξέταση προβαλλόμενου λόγου ακύρωσης, έχουν ήδη εγερθεί και εξεταστεί κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία. Ειδικότερα, ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η Επιτροπή «*υιοθετεί αξιωματικά*» προηγούμενες αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (βλ. σελ. 20 της αρχικής γραπτής αγόρευσης της αιτήτριας), οι οποίες αφορούν σε διαφορετικές γεωγραφικές αγορές και χρονικές περιόδους, με άλλες προτιμήσεις καταναλωτών κτλ., προβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον της διαδικασίας και εξετάστηκε και από την Επιτροπή, η οποία ανέφερε ότι οι εν λόγω αποφάσεις χρησιμοποιήθηκαν για σκοπούς άντλησης καθοδήγησης, σε συνάρτηση με την έρευνα που έγινε και αφορούσε στα δεδομένα της Κυπριακής αγοράς, «*για σκοπούς εξέτασης τρόπου καθορισμού της αγοράς πάντα σε συνάρτηση με την κυπριακή πραγματικότητα και όχι αφηρημένα με γενικολογίες*» (βλ. σελ. 6082,

ενώ τα ίδια αναφέρονται και στη σελ. 6088). Εντός αυτού του πλαισίου εντάσσεται και η μεθοδολογία που ακολούθησε η Επιτροπή αναφορικά με το διαχωρισμό μεταξύ της συνδρομητικής και ελεύθερης τηλεόρασης, όπου, σύμφωνα με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή «άντλησε καθοδήγηση από αριθμό αποφάσεων της Ε.Ε.» (βλ. σελ. 6086 της απόφασης) και αναφορικά με τη χρήση διαφόρων εργαλείων ορισμού της σχετικής αγοράς. Παρομοίως, και οι ισχυρισμοί που τίθενται στη γραπτή αγόρευση της αιτήτριας αναφορικά με τη μη διάκριση των ανά θέαση (*pay per view*) υπηρεσιών από τις υπηρεσίες συνδρομητικής τηλεόρασης, τέθηκαν με τον ίδιο τρόπο και στο πλαίσιο της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας και απορρίφθηκαν για τους λόγους που καταγράφονται στην προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. σελ. 6091 και 6092).

Προκύπτει επίσης από την επίδικη απόφαση ότι εξετάστηκε από την Επιτροπή και ο τρόπος δραστηριοποίησης της αιτήτριας στην αγορά κατά τα έτη 2011 και 2012, οι θέσεις των παικτών της αγοράς καθώς και οι λόγοι, για τους οποίους τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία, περιλαμβανομένης της δραστηριοποίησης των παρόχων στην αγορά, συνηγορούσαν στον καθορισμό της σχετικής αγοράς, ως αυτός τελικά καθορίστηκε.

Έτι δε περαιτέρω, στην επίδικη απόφαση καταγράφεται η μεθοδολογία που ακολούθησε η Επιτροπή αναφορικά με τη διάκριση μη

κωδικοποιημένης και συνδρομητικής τηλεόρασης: σχετικές είναι οι σελίδες 6082 έως 6089 της επίδικης απόφασης, όπου καταγράφεται αναλυτικά ο τρόπος που η Επιτροπή προσέγγισε το ζήτημα, η έρευνα στην οποία βασίστηκε και στο πλαίσιο της οποίας λήφθηκαν υπόψη οι θέσεις όλων των εμπλεκόμενων στην αγορά, οι έρευνες αγοράς που είχε ενώπιόν της, η καθοδήγηση που είχε από σχετικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και οι απαντήσεις της αιτήτριας, προτού καταλήξει στη διαπίστωση ότι στην Κυπριακή αγορά, κατά τον ουσιώδη χρόνο διενέργειας της έρευνας, η ελεύθερη και η συνδρομητική τηλεόραση συνιστούσαν δύο διακριτές αγορές.

Προκύπτει επίσης από την επίδικη απόφαση (βλ. σελ. 6084), ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διενεργηθείσας έρευνας, έλαβε υπόψη της στοιχεία αναφορικά με τη λειτουργία τηλεοπτικών σταθμών και συνδρομητικών καναλιών στην Κύπρο, τα διάφορα τεχνολογικά μέσα/δίκτυα που χρησιμοποιούνταν για σκοπούς μετάδοσης διαδικτυακών ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, καθώς και τις θέσεις των παρόχων συνδρομητικής τηλεόρασης ως αυτές είχαν υποβληθεί και εξετάστηκαν από την Επιτροπή (βλ. σελ.6082-6090). Επίσης η Επιτροπή αναφέρει στην απόφασή της τις πηγές πληροφόρησής της σε σχέση με την Κυπριακή αγορά και την απουσία οποιωνδήποτε στοιχείων εκ μέρους της αιτήτριας. Συναφώς αναφέρονται και τα εξής ειδικά όσον αφορά στην αιτήτρια (βλ. σελ. 6089):

«Επιπρόσθετα, σε κανένα στάδιο της ενώπιον της Επιτροπής διαδικασίας δεν έχει υποβάλει η ΑΤΗΚ οποιαδήποτε στοιχεία/ αιτιολογία/ σκεπτικό βασισμένο σε δεδομένα και γεγονότα / πρακτικά της επιχείρησης τα οποία δεικνύουν ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής σε σχέση με το διαχωρισμό ελεύθερης και συνδρομητικής τηλεόρασης, ο οποίος ακολουθεί τις δεδηλωμένες θέσεις πλείστων παικτών της αγοράς, πρέπει να ανατραπεί σε σχέση με τον υπό εξέταση ουσιώδη χρόνο. Στην απουσία οποιωνδήποτε αποδεικτικών στοιχείων που δύνανται να ανατρέψουν το συμπέρασμα της Επιτροπής η Επιτροπή δεν δύναται να προχωρήσει στον καθορισμό ενιαίας σχετικής αγοράς τηλεόρασης, ως η νέα διαφοροποιημένη τοποθέτηση της ΑΤΗΚ, αφού δεν έχουν υποβληθεί ενώπιον της οποιαδήποτε στοιχεία που δεικνύουν ότι οι συνθήκες ανταγωνισμού ως αυτές εξετάστηκαν και αναλύθηκαν στην παρούσα υπόθεση που αφορά τα έτη 2011-2012 έχουν διαφοροποιηθεί λόγω συγκεκριμένων γεγονότων ή δεδομένων.»

Επιπρόσθετα, με βάση την επίδικη απόφαση, κρίνονται αβάσιμοι και οι ισχυρισμοί της αιτήτριας περί μη διερεύνησης από την Επιτροπή του βαθμού υποκατάστασης μεταξύ της υπηρεσίας λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης που παρέχει η αιτήτρια και των πακέτων υπηρεσιών που παρέχουν οι ανταγωνιστές της (βλ. σελ. 6079 (παράγραφος 1) και σελ. 6092 (παράγραφοι 2-7), όπου καταγράφεται ποιες αγορές αφορά η υπό εξέταση υπόθεση, ο ορισμός αυτών από την Επιτροπή, το ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις θέσεις και τον τρόπο δραστηριοποίησης της ίδιας της αιτήτριας σε σχέση με την αγορά, τον τρόπο δραστηριοποίησης και τις θέσεις άλλων παρόχων στην αγορά, καθώς

και τις συνθήκες παροχής της υπηρεσίας λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης κατά το 2011-2012). Περαιτέρω, από την επίδικη απόφαση (βλ. σελ. 6089) προκύπτει ότι λήφθηκε υπόψη και ο παράγοντας τεχνολογία.

Ως εκ των πιο πάνω, και εξετάζοντας προσεκτικά την επίδικη απόφαση, σε συνδυασμό με τις προβληθείσες ενώπιον της Επιτροπής γραπτές θέσεις και/ή παρατηρήσεις της αιτήτριας (παράρτημα 62 στο δικόγραφο της ένστασης), διαπιστώνω ότι η Επιτροπή, προκειμένου να προβεί στον ορισμό των σχετικών αγορών, έλαβε υπόψη της και αξιολόγησε το σύνολο των ενώπιον της στοιχείων, περιλαμβανομένων και των θέσεων της αιτήτριας, αλλά και των λοιπών εμπλεκόμενων μερών. Δεν εντοπίζω πλημμέλεια στην ακολουθηθείσα μεθοδολογία, ούτε στον υπό της Επιτροπής ορισμό της σχετικής αγοράς, ο οποίος προκύπτει να διαμορφώθηκε μετά από διενέργεια δέουσας έρευνας της Κυπριακής αγοράς εκ μέρους της Επιτροπής, η οποία άντλησε καθοδήγηση και από σχετικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αφού προηγουμένως άκουσε και απέρριψε με αιτιολογημένη απόφασή τα όσα έθεσε ενώπιον της η πλευρά της αιτήτριας. Οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αιτήτριας κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται.

Ούτε και θα απασχολήσει περαιτέρω το Δικαστήριο αν είχε υποχρέωση η Επιτροπή να αιτιολογήσει την επιλογή της όποιας μεθοδολογίας ήθελε ακολουθήσει επί του θέματος, παρόλο που τελικά η Επιτροπή

παραθέτει σχετική αιτιολογία για την επιλογή συγκεκριμένης μεθοδολογίας και την απόρριψη αυτής που εισηγείται η πλευρά της αιτήτριας (**Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α. ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, Ε.Δ.Δ. 127/2019, ημερ. 6.2.2024**).

Υπενθυμίζεται, τέλος, ότι κατά πάγια νομολογία, ο ορισμός της επίμαχης αγοράς μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο περιορισμένου ελέγχου εκ μέρους του Δικαστηρίου, κατ' ουσίαν, στην ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών, στην ύπαρξη πρόδηλης πλάνης ως προς την εκτίμηση ενός από τα περιστατικά αυτά και στην ακρίβεια των συναχθέντων νομικών χαρακτηρισμών (**Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., Ε.Δ.Δ. 60/2016, ημερ. 6.9.2023**).

Προχωρώ στην εξέταση της θέσης της αιτήτριας ότι η Επιτροπή εσφαλμένα και/ή πεπλανημένα, χωρίς τη διενέργεια δέουσας έρευνας και χωρίς της δέουσα αιτιολογία, διαπίστωσε την κατοχή δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της αιτήτριας στη (α) σχετική αγορά σταθερής λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο και (β) λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης. Αυτή η κατάληξη της Επιτροπής, όπως ορθά παρατηρούν και οι συνήγοροι της αιτήτριας, σχετίζεται με το εύρημά της που εξετάστηκε πιο πάνω αναφορικά με τον ορισμό των σχετικών αγορών.

Με αναφορά στην έννοια της δεσπόζουσας θέσης σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου και τη νομολογία του ΔΕΕ, η αιτήτρια υποβάλλει ότι

κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν κατείχε δεσπύζουσα θέση στις σχετικές αγορές. Η δε περί του αντιθέτου διαπίστωση της Επιτροπής, δεν συνάδει ούτε με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ούτε με αυτές του ΓΕΡΗΕΤ και στηρίζεται επί της ουσίας μόνο στα μερίδια αγοράς που κατέχει η αιτήτρια, χωρίς να συνεκτιμηθούν και/ή αναλυθούν και άλλοι παράγοντες, όπως π.χ. οι φραγμοί εισόδου και επέκτασης και η δυνατότητα πρόσβασης και επιβίωσης νέων ανταγωνιστών στην αγορά, κατά παράβαση της σχετικής νομολογίας των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε κάθε δε περίπτωση, επισημαίνει η πλευρά της αιτήτριας, ακόμα και αν ήθελε κριθεί ότι νόμιμα και ορθά η Επιτροπή κατέληξε ότι η αιτήτρια κατείχε δεσπύζουσα θέση κατά τον ουσιώδη χρόνο, αυτό από μόνο του αρκεί για να διαπιστωθεί παραβίαση του άρθρου 6(1) του Νόμου, εφόσον δεν έχει καταδειχθεί κατάχρηση της θέσης αυτής από την αιτήτρια.

Όπως προκύπτει από την επίδικη απόφαση (βλ. σελίδες 6106-6108), τα πιο πάνω ζητήματα, προεξάρχοντος αυτού της δεσπύζουσας θέσης και του νομικού πλαισίου που διέπει την εξέτασή της, εξετάστηκαν από την Επιτροπή. Ειδικότερα, αναφέρονται τα εξής στη σελίδα 6107 της προσβαλλόμενης απόφασης:

«Η ύπαρξη ή μη δεσπύζουσας θέσης μπορεί να απορρέει από τον συνδυασμό διαφόρων παραγόντων οι οποίοι από μόνοι τους δεν αποτελούν απαραίτητα επαρκή ένδειξη για την ύπαρξη δεσπύζουσας

θέσης, αλλά όταν συνδυάζονται μεταξύ τους, οδηγούν στην δημιουργία της. Τέτοιοι σημαντικοί παράγοντες, εκτός του μεριδίου αγοράς είναι μεταξύ άλλων: (α) η ύπαρξη ανταγωνιστών στην ίδια σχετική αγορά και το μερίδιο αγοράς που κατέχουν, (β) το εύρος του φάσματος των προϊόντων που προσφέρουν οι ανταγωνιστές και η διαφοροποίηση προϊόντων/υπηρεσιών, (γ) η δυνατότητα πρόσβασης αλλά και επιβίωσης των νεοεισερχόμενων ανταγωνιστικών επιχειρήσεων, (δ) οι οικονομίες κλίμακας και φάσματος, (ε) η κάθετη ολοκλήρωση, (στ) τα ιδιαίτερα ανεπτυγμένα δίκτυα διανομής και πωλήσεων, (ζ) η απουσία δυνητικού ανταγωνισμού, (η) οι φραγμοί στην επέκταση, (θ) η απουσία αντισταθμιστικής αγοραστικής ισχύος, (ι) ο έλεγχος της υποδομής που δεν είναι εύκολο να αναπαραχθεί, και (ια) το μέγεθος της εμπλεκόμενης επιχείρησης, τη γεωγραφική της παρουσία, τους οικονομικούς της πόρους, την ποικιλία των προϊόντων που προσφέρει.».

Συνεπώς, η Επιτροπή εξέτασε, πέραν του μεριδίου αγοράς, και άλλους παράγοντες, τους οποίους καταγράφει στην απόφασή της, ενώ αξιολόγησε και τις θέσεις της αιτήτριας. Ως εκ τούτου, δεν μπορώ να συμφωνήσω με τη θέση ότι η διαπίστωση περί δεσπόζουσας θέσης της αιτήτριας στηρίχθηκε μόνο στα μερίδια αγοράς της, εφόσον από την ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η κατάληξη των καθ' ων η αίτηση, για κάθε μία εκ των εξεταζόμενων αγορών, στηρίχθηκε σε ένα σύνολο στοιχείων και παραγόντων που αξιολογήθηκαν, πέραν του μεριδίου αγοράς.

Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις σελίδες 6098-6099 της προσβαλλόμενης απόφασης, στις οποίες με παρέπεμψε η συνήγορος για τους καθ' ων η αίτηση, η Επιτροπή εξέτασε τη δομή της αγοράς λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπου αναλύθηκε, πέραν του μεριδίου αγοράς για τα έτη 2009 έως και 2012, και σειρά άλλων παραγόντων, παρόλο που, ως αναφέρεται στην επίδικη απόφαση με αναφορά και σε συγκριμένες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη νομολογία του ΔΕΕ, ιδιαίτερα σημαντικά μερίδια αποτελούν καθ' εαυτών, χωρίς τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων, απόδειξη υπάρξεως δεσπόζουσας θέσης (βλ. **Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/1, σ. 21, σκέψη 41**), ενώ μερίδια αγοράς άνω του 50% συνιστούν μερίδια αγοράς εξαιρετικά υψηλά (βλ. **C-62/86, AKZO κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. 1-3359, σκέψη 60** και **C-457110P, AstraZeneca AB και AstraZeneca plc κατά Επιτροπής, ημερ. 6.12.2012**).

Προκύπτει επίσης από την επίδικη απόφαση, ότι η Επιτροπή εξέτασε και το γεγονός της παρουσίας της αιτήτριας στην αγορά, ως του παραδοσιακού παροχέα υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ο οποίος ανέπτυξε το δίκτυό του κατά την περίοδο που είχε μονοπώλιο, το μέγεθος του δικτύου της, την εν δυνάμει κάλυψη του δικτύου της, η οποία ανερχόταν στο 99.50%, και τις υποδομές των εναλλακτικών παροχέων που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο οι οποίες κατά τον

ουσιώδη χρόνο επικεντρώνονταν στα αστικά κέντρα (βλ. σελ. 6098-6099 της απόφασης).

Διαπιστώνω επίσης ότι και σε σχέση με την αγορά λιανικής συνδρομητικής τηλεόρασης, η Επιτροπή, πέραν των μεριδίων αγοράς που κατέχει η αιτήτρια, προέβη στη συνολική εξέταση της δομής της αγοράς και/ή στην εξέταση και ενδελεχή ανάλυση και άλλων παραγόντων (βλ. σελ. 6094-6096, όπου αναλύεται η δομή της σχετικής αγοράς, καθώς και σελ. 6108-6114 της επίδικης απόφασης), όπως οι φραγμοί εισόδου στην αγορά και το γεγονός ότι η αιτήτρια είναι *«ένας κάθετα δραστηριοποιημένος οργανισμός»*, επιφορτισμένος με την εκ του νόμου υποχρέωση να παρέχει δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες σε όλη την επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας. Όπως σημειώνει στην απόφασή της η Επιτροπή, η αιτήτρια *«[...] είχε το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς όσον αφορά τις υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας το οποίο φτάνει το 88,01% για το 2011 και 86,50% για το 2012. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η ΑΤΗΚ είχε το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς όσον αφορά τις υπηρεσίες σταθερής λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης την περίοδο 2011 και 2012»*. Διαπίστωσε επίσης η Επιτροπή, με αναφορά στην Οδηγία 2002/21/ΕΚ σχετικά με το κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ότι η αιτήτρια *«[...] δραστηριοποιείται στο ανώτατο επίπεδο αγοράς, προσφέροντας χονδρικές υπηρεσίες, όπως*

υπηρεσίες πρόσβασης στα σταθερά ή/και κινητό δημόσιο δίκτυο της, κ.α., σε εναλλακτικούς παρόχους που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στο κατώτατο λιανικό επίπεδο».

Επεσήμανε επίσης η Επιτροπή, μέσα από τη διενεργηθείσα ανάλυσή της, ότι η αιτήτρια *«ήταν σε θέση να επιβιώνει με τις ζημιές που είχε κάθε έτος ενώ συνέχιζε να ανταγωνίζεται στην απόκτηση περιεχομένου με την καταβολή μεγάλων ποσών»*, ενώ μελέτησε και απέρριψε στην ολότητά της την ανάλυση στην οποία προέβη ο σύμβουλος της αιτήτριας για τις αστικές περιοχές, χρησιμοποιώντας στοιχεία του ΓΕΡΗΕΤ που αφορούσαν την αιτήτρια και τις εταιρείες Primetel και Cablenet, και στη βάση της οποίας (ανάλυσης), κατέληγε σε διαφορετικά μερίδια αγοράς για την αιτήτρια και προβάλλοντας τη θέση ότι δεν υπήρχε δεσπόζουσα θέση. Η Επιτροπή απέρριψε αιτιολογημένα τη συγκεκριμένη προσέγγιση και/ή θεώρηση, καθότι αυτή, ως αυτολεξεί αναφέρεται στην επίδικη απόφαση, *«[.] θα συνεπαγόταν με [sic] λανθασμένο στενό ορισμό της αγοράς μόνο στη βάση του τρόπου δραστηριοποίησης ενός εκ των παικτών της αγοράς με σκοπό να εξαχθούν συμπεράσματα τα οποία δεν μπορούν να υποστηριχθούν είτε νομικώς είτε οικονομικώς, που θα σήμαινε παντελή παραγνώριση ύπαρξης άλλων ανταγωνιστών στην αγορά όπως η Forthnet και η LTV, επιχειρήσεις που λαμβάνονταν υπόψη ως ανταγωνιστές από την ίδια την ΑΤΗΚ κατά τη λήψη των αποφάσεών της για δραστηριοποίησή της*

στην αγορά» (βλ. σελ 6113). Για να καταλήξει η Επιτροπή, λέγοντας τα εξής (σελ. 6113-6114):

«Επισημαίνεται ότι η ύπαρξη ανταγωνιστικών πιέσεων σε μία αγορά δεν σημαίνει ότι επιχείρηση αυτομάτως δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση. Για αυτό το λόγο εξετάζεται και αριθμός άλλων παραγόντων, όπως και έπραξε η Επιτροπή στην παρούσα υπόθεση σε σχέση με την ΑΤΗΚ, όπου εξετάστηκαν παράγοντες όπως φραγμοί εισόδου, καθετοποίηση δραστηριοποίησης, θέση σε άλλες αγορές και στοιχεία που αφορούν τον τρόπο δραστηριοποίησης ανταγωνιστών στην αγορά.

Συνεπώς, η Επιτροπή έχοντας υπόψη όλα όσα έχουν αναλυθεί, τη συνεχή σταθερή υπεροχή της ΑΤΗΚ από το 2008 στην αγορά της συνδρομητικής τηλεόρασης έναντι των ανταγωνιστών της, και στη βάση των αρχών που τέθηκαν στην υπόθεση United Brands, ομόφωνα κρίνει ότι η ΑΤΗΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά.

Υπό το φως των πιο πάνω η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει ότι η ΑΤΗΚ κατά τον ουσιώδη χρόνο της καταγγελίας κατείχε δεσπόζουσα θέση στην αγορά Λιανικής Συνδρομητικής Τηλεόρασης Ανεξαρτήτως του Τρόπου Μετάδοσης.».

Όλα τα πιο πάνω καταδεικνύουν τη διενέργεια της δέουσας έρευνας εκ μέρους της Επιτροπής, η οποία απέληξε στη διαπίστωση περί κατοχής δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της αιτήτριας, αλλά και την επαρκή αιτιολόγηση της επίδικης κατάληξης της Επιτροπής, η οποία, προς τεκμηρίωση αυτής της διαπίστωσής της, προκύπτει ότι εξέτασε όλες τις προβληθείσες θέσεις της αιτήτριας και δη αυτές σε σχέση με αποφάσεις του ΓΕΡΗΕΤ, με τον τρόπο δραστηριοποίησής της, με τους

ανταγωνιστές της και τον τρόπο δραστηριοποίησής τους, τα μερίδια αγοράς, τη διαχρονική πορεία των παικτών στην αγορά και τρόπο δραστηριοποίησής τους, τη διαχρονική αύξηση στα μερίδια αγοράς και τη θέση των ανταγωνιστών της αιτήτριας, τα εμπόδια εισόδου και επέκτασης και τις επενδύσεις που απαιτούνται και τις θέσεις της αιτήτριας περί αστικών και αγροτικών περιοχών. Ας σημειωθεί, περαιτέρω, ότι η περιεχόμενη στις σχετικές σελίδες της απόφασης (6108-6114) ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή, γίνεται με αναφορά και/ή παραπομπή και στις σχετικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (βλ. σελ. 6108-6109), στις Κατευθυντήριες Γραμμές της Επιτροπής για την ανάλυση αγοράς και την εκτίμηση της σημαντικής ισχύος στην αγορά, καθώς και στις αρμοδιότητες της Επιτροπής, αλλά και του ΓΕΡΗΕΤ, ενώ γίνεται αναφορά (βλ. σελ. 6098) και στα δημοσιευμένα στοιχεία του ΓΕΡΗΕΤ, στη βάση των οποίων έγινε η ανάλυση της αγοράς. Συνεπώς, δεν μπορώ να συμφωνήσω ούτε με τον ισχυρισμό της πλευράς της αιτήτριας ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής δεν συνάδουν με τις σχετικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΓΕΡΗΕΤ.

Γενικότερα, στη βάση των όσων ενδελεχώς αναφέρονται στην επίδικη απόφαση, και υπό το φως των προεκτεθεισών νομολογιακών κατευθυντήριων όσον αφορά την έκταση της έρευνας της Διοίκησης, την εμπέλευση του δικαστικού ελέγχου, κυρίως επί τεχνικών θεμάτων, αλλά

και για την επάρκεια της αιτιολόγησης, δεν διαπιστώνεται κενό έρευνας, αλλ' ούτε αιτιολογίας ως προς την διαπίστωση της Επιτροπής περί κατοχής δεσπόζουσας θέσης της αιτήτριας στις προαναφερθείσες δυο αγορές. Η τεκμηρίωση της επίδικης κατάληξης κρίνεται επαρκής και ανταποκρίνεται στις νομολογιακές επιταγές περί δυνατότητας άσκησης δικαστικού ελέγχου της επίδικης απόφασης.

Γενικότερα δε, και με βάση τα όσα έχουν λεχθεί αμέσως πιο πάνω στο πλαίσιο εξέτασης των προηγηθέντων προβαλλόμενων λόγων ακύρωσης, κρίνω ότι ως αβάσιμος θα πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός περί έλλειψης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης. Έχει εκτεθεί πιο πάνω αναλυτικά ότι, για κάθε έναν εκ των ισχυρισμών που είχε προβάλει η αιτήτρια, η Επιτροπή παρέσχε τη δέουσα αιτιολογία, προτού τον απορρίψει. Με αποτέλεσμα η αιτιολογία της επίδικης απόφασης, ως αυτή εκτίθεται στο σώμα της απόφασης, να κρίνεται σαφής και τεκμηριωμένη, μπορεί δε αυτή να ενισχυθεί και/ή συμπληρωθεί από τον οικείο διοικητικό φάκελο και τα παραρτήματα του δικογράφου της ένστασης (***Salamis Shipping Ltd v. Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού κ.α., Α.Ε. 39/16, ημερ. 28.6.2023***). Από όλα τα πιο πάνω, προκύπτει με επαρκή σαφήνεια το σύνολο των ενεργειών της Διοίκησης που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο εξέτασης της αίτησης της αιτήτριας, καθώς και το σύνολο των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη για τη διαμόρφωση της τελικής κρίσης των καθ' ων η

αίτηση, με αποτέλεσμα η επίδικη απόφαση να κρίνεται ως επαρκώς και/ή δεόντως αιτιολογημένη, δυνάμενη να υπαχθεί στον απαιτούμενο δικαστικό έλεγχο, ως η νομολογία πάγια και διαχρονικά επιτάσσει (**Στέφανος Φράγκου v. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 270**), εφόσον εκτίθενται σε αυτήν οι νομικοί και πραγματικοί λόγοι και αποκαλύπτεται το σκεπτικό, επί των οποίων στηρίχθηκε η τελική κρίση της Διοίκησης (**L.A.S. BOATING LTD v. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 37/2017, ημερ. 26.10.2023, Λ. Σκυλλουριώτης v. Δήμου Λευκωσίας, Ε.Δ.Δ. 38/2016, ημερ. 1.7.2022, Eurofarm (P. Neophytou) Ltd v. Δημοκρατίας Α.Ε.142/2015, ημερ. 4.4.2023, ANDRELIA PAPHOS LTD v. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 49/2019, ημερ. 23.10.2023**).

Επιπρόσθετα δε, και στη βάση των αμέσως πιο πάνω διαπιστώσεων, δεν με βρίσκει σύμφωνο ούτε ο ισχυρισμός περί εμφιλοχωρήσασας πλάνης στην κρίση των καθ' ων η αίτηση. Είναι αρκετό στο σημείο αυτό να υπομνησθεί ότι σύμφωνα με το Νόμο 158(Ι)/1999 (βλ. άρθρο 46(3)), αλλά και κατά τη νομολογία, δεν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα όταν η Διοίκηση σταθμίζει, αξιολογεί και εκτιμά στοιχεία και γεγονότα που παρουσιάζονται μπροστά της για κρίση (**Δημοκρατία κ.α. v. Χρυσοστόμου Καλού, (1992) 3 Α.Α.Δ. 242**), ακόμα και αν αυτά είναι αντιφατικά μεταξύ τους και προτιμά ορισμένα από αυτά, εφόσον η επιλογή στην οποία κατέληξε ήταν λογικά επιτρεπτή (**Νιόβη Παπαιωάνου κ.α. (Αρ. 2) v. Δημοκρατία (1991) 3 Α.Α.Δ. 713, 724**,

Παναγιώτα Αβάνη ν. Ρ.Ι.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 687). Το δε βάρος απόδειξης της ύπαρξης πλάνης, δεδομένης και της ύπαρξης του τεκμηρίου υπέρ της υπό της Διοίκησης ορθής εξακρίβωσης των πραγματικών γεγονότων που έχουν οδηγήσει στη λήψη της απόφασης, φέρει ο διάδικος που προβάλλει τον σχετικό ισχυρισμό (**Μολέσκη ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 118/2014, ημερ. 2.6.2020**). Εν προκειμένω, δεν στοιχειοθετήθηκε από την πλευρά της αιτήτριας ο ισχυρισμός περί εμφιλοχώρησης πλάνης στην επίδικη κρίση της Επιτροπής και το σχετικό βάρος δεν έχει αποσσειστεί.

Παρόμοια ζητήματα, ως προς την έκταση της έρευνας και την αιτιολογία της πράξης, εξετάστηκαν στην **Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α. ν. Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, Ε.Δ.Δ. 127/2019, ημερ. 6.2.2024**, σε υπόθεση που επίσης αφορούσε στην επιβολή διοικητικού προστίμου στην ΑΤΗΚ από την Επιτροπή, και στην οποία λέχθηκαν τα εξής σχετικά, τα οποία τυγχάνουν εφαρμογής και στην παρούσα:

«Βεβαίως, η πιο πάνω αναφορά του πρωτόδικου Δικαστηρίου συναρτάται με την αδυναμία της Επιτροπής για την επιλογή και της μεθόδου συγκριτικής ανάλυσης της αγοράς, κάτι το οποίο έχει εξεταστεί ανωτέρω και κρίθηκε ότι υπό τις περιστάσεις όπως αυτές εκτίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση και συμπληρώνονται από τους φακέλους, ήταν εύλογη. Εν πάση όμως περιπτώσει, η Επιτροπή αναλύει στην απόφασή της τις πηγές από τις οποίες άντλησε

καθοδήγηση σε σχέση με τη μεθοδολογία διαπίστωσης της ύπαρξης υπερβολικής τιμολόγησης καθ' εαυτής και καταγράφει την οικονομική ανάλυση στην οποία προέβη. Αναφέρθηκε σε αποφάσεις του ΔΕΕ, στην Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στον τομέα τηλεπικοινωνιών, σε ελλαδική και ξένη βιβλιογραφία, παρέθεσε τις θέσεις των μερών και τα στοιχεία που τα μέρη προσκόμισαν. Κατέγραψε επίσης η Επιτροπή τους λόγους για τους οποίους απέρριψε τις θέσεις της ΑΤΗΚ, με παράθεση πινάκων κερδοφορίας, καθώς και τους παράγοντες που λήφθηκαν υπόψη και την κρισιμότητα της χρονικής στιγμής που ζητήθηκε η προσφορά. Όλα τα ανωτέρω καταδεικνύουν ότι η Επιτροπή ενήργησε καθόλα νόμιμα και εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της.

Συνεπώς, στη βάση των όσων λέχθηκαν από την Επιτροπή, που όπως έχει αναλυθεί, υποστηρίζονται από τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων, διαπιστώνεται επάρκεια στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως αποτέλεσμα δέουσας έρευνας και παρατίθενται οι λόγοι που «υπό τις περιστάσεις» οδήγησαν την Επιτροπή στην επιλογή της συγκεκριμένης μεθοδολογίας. Ουσιαστικά εκτίμησε το αποφασίζων όργανο, εν προκειμένω η Επιτροπή, ότι δεν υπήρχαν ενώπιον της τα κατάλληλα συγκριτικά στοιχεία, τα οποία θα της επέτρεπαν να επιλέξει την μεθοδολογία της σύγκρισης τιμών και επεξηγούνται με επάρκεια οι λόγοι της καταφυγής της σε άλλη νόμιμη μεθοδολογία.».

Κατά συνέπεια, ενόψει των πιο πάνω, απορρίπτονται και οι ισχυρισμοί περί μη διενέργειας της δέουσας έρευνας, πλάνης και ελλιπούς αιτιολόγησης της επίδικης απόφασης.

Τέλος, δεν μπορώ να συμφωνήσω ούτε με τον ισχυρισμό περί παραβίασης των αρχών της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης

κατά την επιβολή του διοικητικού προστίμου από την Επιτροπή, η οποία, ως διατείνεται η πλευρά της αιτήτριας, παρέλειψε να λάβει υπόψη και να σταθμίσει όλα τα άμεσα αναμειγμένα στην υπόθεση συμφέροντα. Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου προβαλλόμενου λόγου ακύρωσης, οι συνήγοροι της αιτήτριας ισχυρίζονται ότι της απόφασης επιβολής του προστίμου, δεν προηγήθηκε δέουσα έρευνα ούτε ως προς την επιβολή του, ούτε ως προς το ύψος αυτού, η δε απόφαση της Επιτροπής στερείται αιτιολογίας.

Έχει ήδη λεχθεί πιο πάνω ότι η Επιτροπή, μετά τη διαπίστωση της παράβασης, ενημέρωσε την αιτήτρια για την πρόθεσή της να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο και την κάλεσε γραπτώς να υποβάλει τις παραστάσεις της για σκοπούς επιβολής του προστίμου (σχετικό είναι το παράρτημα 82 στο δικόγραφο της ένστασης). Όπως ορθώς αναφέρεται και στη γραπτή αγόρευση της συνηγόρου των καθ' ων η αίτηση, τα όσα η αιτήτρια έθεσε ενώπιον της Επιτροπής επί του θέματος, καταγράφονται στην ίδια την επίδικη απόφαση (σελ. 6167-6168) και αφού αξιολογήθηκαν από την Επιτροπή, η τελευταία προχώρησε στην επιβολή του επίδικου διοικητικού προστίμου, σύμφωνα με το Νόμο και στη βάση των κριτηρίων της φύσης και σοβαρότητας της παράβασης (σελ. 6170-6171), της διάρκειας της παράβασης (σελ. 6172) και αφού προηγουμένως αναφέρθηκε και σε τυχόν ελαφρυντικές περιστάσεις (σελ. 6170-6172). Όπως προκύπτει από την απόφαση (σελ. 6172-

6174), η Επιτροπή έκρινε ότι οι διαπιστωθείσες παραβάσεις ήσαν πολύ σοβαρές, εξέτασε τη διάρκεια αυτών, αλλά και τους παράγοντες που τέθηκαν ενώπιον της από την αιτήτρια ως ελαφρυντικοί. Σημειώνεται, συναφώς, ότι μετά από την, δι' επιστολής ημερομηνίας 12.6.2020, αποστολή των γραπτών παραστάσεων της αιτήτριας, η Επιτροπή ζήτησε την αποστολή συγκεκριμένου εγγράφου, στο οποίο η αιτήτρια παρέπεμπε ως ελαφρυντικό παράγοντα. Η αιτήτρια απάντησε επ' αυτού με την επιστολή της, ημερομηνίας 23.6.2020. Περαιτέρω, στην επίδικη απόφαση αιτιολογούνται επαρκώς από την Επιτροπή οι λόγοι για τους οποίους δεν μπορούσαν να ληφθούν ως ελαφρυντικοί παράγοντες και να γίνουν αποδεκτοί οι δια της αιτήτριας προβληθέντες παράγοντες για μη επιβολή οποιουδήποτε προστίμου.

Εν κατακλείδι, ως προς τον υπό εξέταση προβαλλόμενο λόγο ακύρωσης, κρίνω ότι η Επιτροπή, αφού εξέτασε τις διάφορες παραμέτρους που απαιτούνταν, στη βάση της οικείας νομοθεσίας, σταθμίζοντας τη φύση και τη σοβαρότητα της παράβασης, τη διάρκεια της παράβασης και τις επιβαρυντικές και ελαφρυντικές περιστάσεις, και αφού έλαβε προς τούτο, τις θέσεις της αιτήτριας προ της επιβολής του διοικητικού προστίμου, τήρησε υπό τις περιστάσεις, την αρχή της αναλογικότητας ως προς την επιβολή του επίδικου προστίμου. Δεν έχει τεθεί ενώπιον μου οποιοδήποτε στοιχείο που να καταδεικνύει ότι η Επιτροπή υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας, με

δεδομένο και ότι η εκτίμηση του ύψους της ποινής εκπίπτει των εξουσιών του Δικαστηρίου (***FEREOS LTD v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ, Ε.Δ.Δ. 53/19, ημερ. 10.10.2023, Κρητιώτη v. Δημοκρατίας (1999) 3 Α.Α.Δ. 778***).

Πράγματι, στη βάση των ενώπιον μου τεθέντων, προκύπτει ότι κατά την επιβολή του διοικητικού προστίμου, η Επιτροπή συνυπολόγισε αριθμό παραγόντων, περιλαμβανομένων και των θέσεων της αιτήτριας, και κατέληξε σε συγκεκριμένο πρόστιμο, το οποίο ήταν κατά πολύ κατώτερο του ανώτατου ορίου του 10% του κύκλου εργασιών που έθετε η τότε εν ισχύ νομοθεσία, εφόσον το πρόστιμο που επιβλήθηκε για κάθε μια εκ των παραβιάσεων ανήλθε στο 0,125% του κύκλου εργασιών. Όλοι οι σχετικοί παράγοντες, όπως αυτοί αναπτύσσονται και αξιολογούνται μέσα από το εκτεταμένο σκεπτικό που οδήγησε στην επιβολή του υπό κρίση προστίμου, λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή, της οποίας η απόφαση, με βάση τα ενώπιον μου τεθέντα, υπήρξε ευλόγως επιτρεπτή, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη και το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα επιβολής προστίμου μέχρι 10% του κύκλου εργασιών της αιτήτριας (βλ. ***Ε.Δ.Δ. 60/2016, ανωτέρω***).

Ως εκ των πιο πάνω, κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται και ο ισχυρισμός της αιτήτριας περί αναιτιολόγητης και χωρίς τη διενέργεια

δέουσας έρευνας ληφθείσας απόφασης επιβολής και καθορισμού του ύψους του επίδικου προστίμου.

Ενόψει των πιο πάνω, καταλήγω ότι δεν στοιχειοθετείται λόγος ακύρωσης και, συνακόλουθα, δε χωρεί επέμβαση του Δικαστηρίου. Υπενθυμίζεται ότι σε υποθέσεις ως η υπό κρίση, έργο του Δικαστηρίου είναι να εξετάσει εάν η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου. Στα πλαίσια αυτά, κατά κανόνα, δεν παρεμβαίνει σε ευρήματα γεγονότων, ιδιαίτερα όταν αυτά είναι τεχνικής φύσης. Το βάρος απόδειξης πλάνης περί τα πράγματα και παράλειψης διενέργειας δέουσας έρευνας εκ μέρους της διοίκησης, βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, εν προκειμένω της αιτήτριας, που έχει υποχρέωση, προσκομίζοντας επαρκή στοιχεία, να κλονίσει το τεκμήριο της νομιμότητας που περιβάλλει κάθε διοικητική πράξη. Το Δικαστήριο, κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του εξουσίας, περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβληθείσας διοικητικής πράξης, με εξουσία να την ακυρώσει. Προς αυτή την κατεύθυνση, του ελέγχου δηλαδή της νομιμότητας, δεν υπεισέρχεται στην ορθότητα των συμπερασμάτων της Διοίκησης, εάν αυτά κινούνται εντός ευλόγων ορίων (βλ. **Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου ν. Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κ.α., Α.Ε. 129/2015, ημερ. 2.11.2022** και **Ε.Δ.Δ. 60/2016, ανωτέρω**).

Κατά συνέπεια, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των καθ' ων η αίτηση και εναντίον της αιτήτριας, ως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται συμφώνως του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Φ.ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Π.Δ.Δ.